TABVLAE IN VSVM SCHOLARVM
EDITAE SVB CVRA IOHANNIS LIETZMANN
1

SPECIMINA CODICVM GRAECORVM VATICANORVM

COLLEGERVNT
PIVS FRANCHI DE' CAVALIERI
ET
IOHANNES LIETZMANN

EDITIO ITERATA ET AVCTA

BEROLINI ET LIPSIAE
APVD WALTER DE GRUYTER ET SOCIOS
1929

CONSPECTVS TABVLARVM

*Codicum, quos asterisco notavimus, mensuram veram tabula praebet.

PRAEFATIO

Latius in dies patescunt viae olim angustae et arduae, quibus ad fontes memoriae antiquae viris doctis accessus datur. Prodeunt catalogi accuratissime elaborati, crescit numerus hospitum apud bybliothecas peregrinantium: quin et ipsi codices solis almo lumine depicti bybliothecas relinquunt et montes ac maria transvolant, externa musea publica vel privatorum hominum visitaturi.

Quantum inde augmentum sumpserit palaeographiae Latinae studium, tot opera virorum eruditorum testantur, quorum fere principem LVDOVICVM TRAVBE inmatura morte praereptum lugemus.

Tanto incremento gradus non adaequasse palaeographiam Graecam nemo negabit: desunt enim bybliothecae illae monasteriorum celeberrimae, ubi longae series codicum inde a pristinis temporibus per tot saecula exaratorum usque ad nostrum aevum conservatae exstant, deest tota illa regionum et nationum varietas scribendi, etiam saeculorum diversitates non numquam difficillime perspiciuntur: accedit, quod in tanta messe pauci versantur operarii. Quorum numerum ut augeamus hunc libellum iuventuti academicae destinavimus, quo tirocinio nostro instructi iuvenes strenui ad maiora opera perlustranda procedant, in codicibus ipsis conferendis denique acrius operam et laborem consumant.

FRANCISCVS EHRLE S. I., vir inlustrissimus, bibliothecae Vaticanae praefectus, egregia qua est liberalitate petentibus nobis benigne permisit, ut scrinia Vaticana perlustraremus ad eligendos codices et quantum fieri posset aptissima exempla publici iuris faceremus: huic igitur viro nobiscum gratias agat, quicumque tabulas nostras hand inutiles esse censuerit. Deinde gratiam debemus IOHANNI MERCATI, viro cl., qui temporum et locorum indicia, quae in codicibus Vaticanis reppererat, in usum nostrum tradidit neque umquam operam et consilium adferre destitit. Elegimus igitur ex uberrima abundantia codicum quinquaginta exempla, quae ad artem palaeographicam discendam utilissima fore putavimus: quod si quis codices ecclesiasticos prae profanis inmerito praevalere existimet persuasum habeat quaesumus, rarissimos omnino esse codices profanos temporum notis instructos. Codicum aetatem et patriam num in ipsis tabulis indicaremus, diu nobiscum reputavimus, cum rationibus gravissimis id postulari non minus quam vetari videretur: tandem omittendas iudicavimus notas, quae tabulis impressae deleri nequeant, omissae facillime plumbo vel calamo adiciantur, ne magistro tentaminis, discipulo exercitii ansam praeriperemus.

ROMAE
PIVS FRANCHI DE' CAVALIERI

IENAE
IOHANNES LIETZMANN

PRAEFATIO SECUNDAE EDITIONIS

In hac nova editione perpauca mutavimus, ne insolita pro exemplis multo iam usu probatis proponeremus neve pretium libri praeter necessitatem augeremus. Accedit quod viri artis palaeographicae peritissimi PAULUS MAAS et WILHELM SCHUBART specimina nostra commentariis suis doctissimis illustraverunt, unde emolumentum haud mediocre studiosae iuventuti eventurum speramus. At tamen tabulis denuo imprimendis linearum numeros et titulos codicum patriam et aetatem exhibentes adiecimus, in tabulis 9 et 10 pro veteribus novas eorundem codicum paginas elegimus. In fine vero, ne solitus ordo turbaretur, subiunximus novam speciminum seriem (tab. 51—60) e codicibus profanis desumptam, ut desideriis virorum philologorum aliquo modo satis faceremus.

ROMAE
PIVS FRANCHI DE' CAVALIERI

BEROLINAE
IOHANNES LIETZMANN

1. Vat. gr. 1200, saec. IV, membr., mm. 270 circ. (formae quadratae), pag. 1536. Vetus et novum Testamentum (= cod. B). Pag. 426, cuius imaginem damus, continet III Reg. 14, 26—15, 16. In margine capitulatio antiqua ΡΟΖ ΡΟΗ et recentior ΜΒ ΜΓ. Codex integer phototypice editus est: Codices e Vaticanis selecti phototypice expressi iussu Pii P. P. X consilio et opera curatorum Bybliothecae Vaticanae IV 4 vol. 1889—1904; praefationem edet Ioh. Mercati. Interim vide Tischendorf Nov. Test. gr. ed. VIII maiorem t. III p. 358 sqq. Gregory Textkritik t. I p. 32 sqq. Nestle Einführung in das griechische Neue Testament[3] 67 sqq. HBSwete Introduction to the Old Testament in Greek 126 sqq. Pal. Soc. tab. 104. Codicem Alexandrinum (= A) integrum heliotypa imagine exprimendum curavit E. M. Thompson 1881—83, Novum Testamentum separatim edidit Kenyon (*in reduced photographic facsimile*) London 1909. Specimen exhibet Pal. Soc. 106. Codicis Sinaitici (= ℵ) specimina habes apud Tischendorf Bibliorum Codex Sinaiticus 1861—63. Pal. Soc. tab. 105. Wattenbach Specimina 6. Codicis Ephraemi Syri (= C) exempla praebent, praeter Tischendorf Cod. Ephr. rescriptus 1843—45, Omont anc. 3. Bibl. Nat. 2. Codicem Sarravianum (= G) integrum heliotypice edidit H. Omont inter Codices Graecos et Latinos Scatonis de Vries tom. I 1897: exempla praebet de Vries Album palaeogr. tab. 1—4. Omont anc. 2.

2. Vat. gr. 1288 (ol. Fulvii Ursini), saec. V, membr., nunc mm. 305—310 × 229—235 (olim formae prorsus quadratae), pag. 26. Cassii Dionis historiar. Romanar. lib. LXXIX. LXXX. Pagina 23, quam exhibemus, continet LXXIX 4, 4—6, 1 (ed. Boissevain III p. 458 sq.). Lemma inter laterculum 2 et 3: περι των ασελγιων αυτου. Imo marg. μετάφραση (v. Codices e Vaticanis selecti phototypice expressi iussu Pii PP. X, vol. IX, Casii Dionis Cocceiani hist. Rom. lib. LXXIX. LXXX quae supersunt, pag. 7). Cf. Dioscuridis codicem Vindobonensem, quem integrum habes inter Codices Gr. et Lat. de Vries tom. X 1906, exempla apud de Vries, Album palaeogr. 5—8, Pal. Soc. 177.

3. Borg. copt. 109, 65 saec. V—VI, membr., mm. 24, 6—25 × 20, fol. 13 (= pag. 26). Evangeliorum fragmenta graece et copt. Fol. 21ᵛ, cuius imaginem damus, continet Ioh. 7, 32—39. Cf. 'Die Wiener Genesis' ed. v. Hartel et Wickhoff (= Jahrb. d. Samml. d. allerh. Kaiserh. XV. XVI) Wien 1895. Specimen praebet Pal. Soc. 178.

4. Vat. gr. 2125, c. an. 700, membr., mm. 295 × 179, pag. 832. Prophetae (codex Marchalianus, Q). Quam damus pagina 489 continet Ier. 42, 11—19; in margine variae lectiones et notae hexaplares, quas exhibet apparatus criticus editionis H. B. Swete The Old Testament in Greek t. 3, Cambridge. Codex integer phototypice editus exstat: Prophetarum codex Graecus Vaticanus 2125 . . . heliotypice editus curante I. Cozza-Luzi. Accedit commentatio critica Ant. Ceriani. Romae 1890. Cf. New Pal. Soc. 48 (epistulam paschalem Aegyptiacam a. 672) et W. Schubart Papyri Graecae Berol. (= Tabulae in usum schol. II 1911) Tab. 50 (epist. pasch. Aeg. an. 713 vel 719 vel 724). Cf. H. Lietzmann in Neutest. Studien, Georg Heinrici dargebracht 1914 p. 64 sq.

5. Vat. gr. 2200 (Columnensis 39), saec. VIII—IX, chart., mm. 264 × 150, fol. III, pag. 492. Doctrina Patrum. Fol. 278ᵛ. 279ʳ, quorum imagines phototypas vulgamus, continent 25, 4—7 (ed. Diekamp pag. 182, 3—183, 11). Alia huius codicis tabula Pal. Soc. ser. II 126, cf. Pal. Soc. I 107. Tabulam lectu difficillimam hic transscribimus integram:

f. 278ᵛ καθάπερ ὁ καινολόγοσ νενομικεν. τισ ἡ ἀπο|κληρωσισ μονουσ ανουσ μετεχειν του σώ|ματοσ αυτου και του αιματοσ. και μη και δαίμονασ | ειγε κατα τὸν ἀπαιδευτον εκεινον και υπερ του||των σταυρουται· ἀλλ' οὐ δαιμονεσ ακουσον|ται λαβετε φαγετε και λαβετε πιετε· οὐδε | αυτὸσ ὁ σηρ το οἰκειον καταλυσει προσταγμα | τοῖσ μαθηταῖσ ειρηκὼσ μη δοτε τὸ ἅγιον τοῖσ | κυσιν, μηδε βαλητε τουσ μαργαρίτασ ὑμῶν || εμπροσθεν τῶν χοίρων· μηποτε καταπα|τησωσιν αυτοὺσ τοῖσ ποσιν αυτῶν· και στρα|φέντεσ ρηξωσιν υμᾶσ· ὥσπερ και ὁ αποστολοσ | γραφει· οὐ θελω δε υμᾶσ κοινωνοὺς τῶν | δαιμονίων γενεσθαι· οὐ δυνασθε ποτηριον || κυ πίνειν και ποτηριον δαιμονιων· οὐ δυ|νασθε τραπεζησ κυ μετεχειν. και τραπέζης | δαιμονιων· ουτωσ ἀδυνατον δαιμονασ | ποτηριον κυ πινειν ἢ· τραπεζησ κυ μετε|χειν· και μετολκια· αλλα και ὡριγε||νησ μη βουλεται χσ ὁ κσ ημῶν και τον θανατον | και τον εχοντα το κρατοσ τουτου καταργησεσθαι | διαβολον αθανατον ημῖν το κατ αυτου φυ|λάττων ἐν ουνοισ τροπαιον· οὐχ εισ το μη | ὂν φερων τα σωματα. ἀλλα τον θανατον || και την φθορὰν εισ τὸ μη ὂν μετα την τῶν | σωματων ἀναστασιν ἀναλυειν παρασκευ|αζων· ὅθεν και δικαίωσ πανηγυριζομεν | θανατου και φθορᾶσ λυτρουμενοι· || fol. 279ʳ + quat. num. ιθ, contextus pergit: και μεθ ετερα· | οὐδε τῆσ μακαρίασ αννησ την αἴτησιν | κακιζομεν σπέρμα λαβεῖν ἱκετευουσησ | ἀνδροσ· οὐ γαρ παιδοποιῖασ ερῶσα ψυχην || εν ουνωι διαιτωμενην προσα(corr. ο)μαρτειν ηυ|χετο, ἵνα τῆσ οἰκειασ επιθυμιασ πληρου|μενην ἴδη την δυναμιν· οὐδε μωυσησ τοῖσ ὑιοισ ιηλ ἐπευχομενοσ και λεγων κσ ὁ | θσ υμῶν επληθυνεν ὑμᾶσ, και ἴδου εστε || σημερον ὡσεὶ τα αστρα του ουνου τῶι πλ|ηθει· κσ ὁ θσ τῶν πρων ὑμῶν προσθειη | ὑμιν ὡσ εστε χιλιοπλασιωσ και ευλογησαι | υμασ καθότι ελαλησεν. τοσαύτασ ψυ|χὰσ αμαρτανειν ηβουλετο. ἵνα χιλιοπλά||σιοι γενωνται· ΙΩ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΕΙС ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙС ΤΟ ἸΔΕ ὙΓΙΗС ΓΕΓΟΝΑС ΜΗ|ΚΕΤΙ ΑΜΑΡΤΑΝΕ, ΙΝΑ ΜΗ ΧΕΙΡΟΝ ΤΙ СΟΙ ΓΕΝΗΤΑΙ: ~ | ιδε υγιησ γεγονασ μηκετι αμάρτανε ἵνα | μη χειρον τι σοι γένηται· τι τοινυν· πρωτον || μεν. ὅτι εξ αμαρτιῶν ετεχθη τὸ νοσημα | δευτερον δε ὅτι πιστὸσ ὁ τησ γεεν(add. ν)ησ λογοσ | και τὸ μακραν ειναι και απειρον την τιμωριαν. | που γαρ νῦν εισιν οι λεγοντεσ ὅτι εν ωραι μιᾶι | εφονευσα και ἐν βραχειαι καιροῦ ροπῆι || εμοιχευσα και αθανατα κολαζομαι. ἰδοὺ | γαρ και ουτοσ οὐκ εν τοσουτοισ ημαρτεν ετε|σιν, ἐν οἶσ και εκολαζετο· ολοκληρον γαρ βιον | ανου ἀναλωσεν ἐν τῶι μηκει τῆσ τιμω|ριασ. οὐδε γαρ ἐν χρονωι τα αμαρτηματα || κρινεται αλλ' ἐν αυτῆι τηι φυσει τῶν πε|πλημμελημένων.

6. Vat. gr. 1666, an. 800, membr., mm. 310 × 220, fol. 185. S. Gregorii Magni dialogorum versio graeca. Fol. 146ᵛ, cuius imaginem habes, continet lib. IV cap. 12 finem et initium cap. 13, scil. usque ad verba τῷ ὄντι παρὰ (Migne, Patr. lat. 77, 339 A 14 — C 13). Fol. 185ᵛ legitur subscriptio: + ἐτελειώθη δὲ ἡ βίβλος | αὕτη μηνὶ ἀπριλίω, || ἡμέρα α. ἔτους ,ςτη: (edd. Hagiographi Bolland., Catal. codd. hagiogr. gr. Bibl. Vat. pag. 155). Romae exaratus videtur hic liber Gregorianus. Aliam eiusdem codicis tabulam praebet Pal. Soc. ser. II 81.

7. Pal. gr. 44, an. 897 (in Laconia Monembasiae exaratus?), membr., mm. 213 × 170, fol. 245 Psalterium cum Hesychii commentario. Fol. 46ᵛ, quod phototypice exprimendum curavimus, continet ps. 34, 17—24 n. 36—50 (ed. Migne sub nomine erroneo Athanasii Patr. gr. 27, 780), vide quae docuit Jo. Mercati Studi e Testi 5, 145 sqq. et Faulhaber Hesychii Hieros. interpr. Isaiae p. XVI sqq. In fol. 245ᵛ exstat subscriptio + ὡς ἰδὸ τοῖς πλέουσιν εὔδιος λιμὴν | οὕτως καὶ τοις γραφουσιν ὁ ὕστατος | στίχος. || ἐγράφη οὖν ἡ παροῦσα δέλτος τοῦ | ἑρμηνευτοῦ ψαλτῆρος δια χειρὸς | λέωντος ταβουλαρίου μονοβα|σίας (sic!) μη(νὶ) αὐγούστω. κη. ἡμέ(ρα) β. ινδ(ικτιῶνος) | ἔτους ,ς υ ε. || ὁ ἀναγινώσκων εὔχου μοι δια τὸν κ(ύριο)ν | ὅπως λυτρωθω τοῦ πυρος τῆς γεαίνης (ed. Stevenson sen., Codd. Palat. gr. pag. 23. Vogel-Gardthausen p. 262). Alia huius codicis exempla praebet New Pal. Soc. 129. Cf. Vitelli-Paoli XXXIII sq. scr. Nicolaus presb. Laconicus.

8. Vat. gr. 749, saec. IX, membr., mm. 375 × 280, ff. II. 250. Catena in Iob (cf. Karo-Lietzmann, Catenar. graecar. catal. pag. 322). Quam subicimus pagina (f. 52ᵛ p. I) continet 5, 5. Fragmentorum lemmata (e. g. Διδύμου, καὶ μετ᾽ ὀλίγα al.) minio exarata. Similia invenies inter codices Parisinos Omont anc. 8—20bis. Bibl. Nat. 5—6. Vitelli-Paoli XVII. Wattenbach Specimina 9. 10. Pal. Soc. ser. II 4. 26.

9. Vat. gr. 1, saec. IX—X, membr., mm. 364 × 255, fol. I. 191 (190. 191. rec. et vac.). Platonis opera. Quod exhibemus fol. 48ʳ continet libri V de legibus pag. 742D—743D. In margine scholia duo 1) τέλος τῶν διορθωθέντων ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου λέοντος (de quo vide Fr. Fuchs Die höheren Schulen von Kpel im Mittelalter, Byzant. Archiv 8 p. 18 ss: alterum eiusdem nominis commemorat Krumbacher Gesch. d. Byz. Litt.² p. 722 sq.: uterque IX saeculo vixit). 2) est nota variae lectionis: τοῦ πατριάρχου τὸ βιβλίον οὐκ ἀγαθὸς ἀπορθῶ: unde apparet codicem Constantinopoli quondam fuisse adservatum. Cf. H. Rabe in Rhein. Museum 63, 235 sqq. In mg. inferiore lemmata. Similis est scriptura Parisini 451 Clementis Alexandrini (scr. a. 914 Omont dat. 2); conferendi praeterea Paris. suppl. gr. 384 Anthologiae (Omont anc. 33ᵇ) et quodam modo Paris. 1853 Aristotelis (Omont anc. 30). Veteres Platonis codices habes apud Wattenbach-v. Velsen 3 (Oxoniensem Bodl. Clarke 39 a. 896, quem totum edidit W. Allen apud Sijthoff t. III/IV 1898 sq., specimina exhibet de Vries Album Palaeographicum t. 9—12, Pal. Soc. 81) et Omont anc. 28 (Paris 1807 s. IX).

10. Vat. gr. 90, saec. IX—X, membr., mm. 320 × 226, fol. IX. 353 (+ 176ᵃ⁻ᵇ). Luciani Samosat. opera cum scholiis. Fol. 69ᵛ cuius imaginem superior pars tabulae exhibet, continet somni sive galli initium cum scholiis (Rabe schol. in Luc. p. 85ss.). Pars inferior praebet e fol. 305ᵛ Hermotimi finem et subscriptionem Alexandri ep. Nicaeensis et Jacobi metrop. Larissensis (cf. Rothstein Quaest. Luc. p. 59; Nilén Luc. I p. 49*, Rabe l. c. p. III). Cf. Pal. Soc. II 27 (Lucian. s. X).

11. Vat. gr. 204, saec. IX—X, membr., mm. 345 × 251, fol. III. 206. Theodosii, Autolyci, Euclidis, Hypsiclis, Eutocii, Marini opera. Pagina quam exhibemus (fol. 77ᵛ) continet Euclidis Phaenom. extrema verba et initium Theodosii opusculi de habitationibus (graece nondum editi). Conferas codicem Oxoniensem Euclidis (a. 888 scriptum, Wattenbach-v. Velsen 2, Pal. Soc. 65. 66) qui simili modo apicibus parcit: item Laur. 28, 18 s. IX apud Vitelli-Paoli XLVI (Pappi comm. in Ptolemaei syntaxim) et Chirurgorum cod. Laur. 74, 7 s. X apud Wattenbach-v. Velsen 42: vide praeterea tabulam nostram 5. Exscribimus scholia tria inferiora propter compendia:

1) ὁ γαρ απο τησ Ε̄ οικησεωσ | εκπίπτων ορίζων τῶι ἀπο | του κεντρου τησ γησ ορίζοντι ὁ αυτοσ εστιν | δια το σημειου ταξιν εχειν || την γην προσ τον κόσμον καὶ δια του|το ου διαφερει διὸ οὐκ ειπεν | περι του απο τησ Ε̄ οικήσεωσ | ορίζοντοσ εκπίπτοντοσ | ἀλλα περι του περι τὴν ΓΔ: |

2) του δε περι την ΓΔ κυκλου αποδει|χθεντοσ ορίζοντοσ καὶ ορθου | προσ τον ορίζοντα. φανερον γί||νεται δια τὸ Δ̄ του εν τῶι περι||κινουμενησ σφαίρασ:

3) πρωτον οτι ὁ πόλοσ του ορίζοντοσ επι πασησ οικήσεωσ επι του μεσημβρινου εστι δια το εαν δύο κύκλοι εφάπτωνται | αλληλων ωσ ο ορίζων και ὁ αει φανεροσ ὁ. [?] δια την του ενοσ πόλου καὶ τησ σφαιρασ μεγιστοσ κύκλοσ γραφόμενοσ ηλιακος [?] επειδὴ δε ο ορίζων μεγιστοσ εστιν | δια τὸ ϛ̄ ζωδια ὑπερ γησ αποτεμνειν (καὶ additum m. 1) ϛ υπο γην η δε εκ του πολου του μεγιστου τεταρτημοριαια εστιν τεταρτημοριαι|αι αρα εισιν αἱ απο του πόλου περιφερειαι επι τον οριζοντα ουκοῦν αἱ γωνίαι αι προσ τῶι κεντρωι του παντοσ επ αυτων βαινουσαι ορθαι εισιν || και εαν επιζευξωμεν ευθεια εσται καὶ προσορθασ τη δια των πολων ώστε πασα προσ τῶ οριζοντι ουσα ορθη εν τῶι ορίζοντι εστι καὶ διαμετροσ του | ορίζοντοσ δια γαρ τοῦ κεντρου εστι του ορίζοντοσ εικότωσ οὐν προσορθασ αγων τῆι δια των πολων απο του κεντρου τησ γησ τον περι εκείνην γρα|φομενον κυκλον οριζοντα λεγει. επειδη δὲ τα τεταρτημορια τα απο του πολου εωσ του ϊσημερηνου διηκει· εικότωσ ὁ ϊσημερινὸσ [?] | ὁρίζων εστιν εαν οὖν αξων υποτεθη πολον εχων εικότωσ ϊσημερινὸσ ορίζων * * * * γίνεται:

12. Vat. gr. 1660 (olim Cryptoferratensis 20), an. 916 in monasterio τῶν Στουδίου exarat., membr., mm. 322 × 195, fol. 408. Vitae Sanctorum. Fol. 187^r, quod damus, continet vitam s. Eutychii patri-archae Cpolitani a verbis τοῦ δόξαν ταῖς ἁπάντων ad verba ὁμοπόρευτον καὶ συναθλή|σαν (Migne, Patr. gr. 86, II, 2384 C — 2385 A). Fol. 408^r subscriptio: τετέλεσται ἡ παροῦσα | βίβλος, μηνὶ μαρτίω | κα ἰνδ. δ̄ ἔτους κόσμου | ,ςυκδ' γραφεῖσα διὰ χει|ρὸς ἰωάννου ταπεινοῦ | καὶ ἐλαχίστου μοναχοῦ | ἐπι ανατολίου τοῦ ὁσι|ωτάτου ἡγουμένου | τῶν στουδίου: ∾ (edd. Hagiographi Bolland., Codd. hagiograph. gr. Bibl. Vat. pag. 153. Vogel-Gardthausen pag. 199 sq. perperam legit ,ςυκ'). Aliam huius codicis tabulam exhibet Pal. Soc. ser. II 82. Cf. Vitelli-Paoli XIX (Aristoteles saec. X). Pal. Soc. 129 (Aristotelis cod. Ambr. s. X).

13. Vat. gr. 354, an. 949; membr., mm. 360 × 220, fol. IV. 235 (235 ex cod. lat.). Evangelia per anni tempora legenda (cod. S). Fol. 30^r, cuius imaginem damus, continet Matth. 8, 1—10. In margine dextro Clem. Alex. fragmentum quod ed. Jo. Mercati, Studi e testi 12, 1904, pag. 3 (cf. Stählin, Clem. Al. opp. III, Leipzig 1909, pag. 199). Columna sinistra in margine praebet numeros canonum Eusebii: $\frac{\Xi\Gamma}{B}$ = Matth. 8, 1—4 est sectio ξγ' Matthaei, cuius similes indicat canon β', $\frac{\Xi\Delta}{\Gamma}$ (i. e. sectio ξδ', cuius similes exhibet canon γ') est pericopa Matth. 8, 5—13, quae recitatur κυ(ριακῇ) δ' = dominica quarta post Pentecosten. Quae praecedit sectio Matth. 8, 1—4 est pars ultima lectionis sabbato hebdo-madis tertiae post Pentecosten destinatae (Matth. 7, 24 — 8, 4), cuius finis per $\overset{o}{T}$ = τέλος in margine indicatur (vide Gregory Textkritik I p. 348 sq.). Numeri ς' et ζ' revocant legentes ad titulos in summa pagina propositos ς' περὶ τοῦ λεπροῦ (Matth. 8, 1—4) et ζ' περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου (Matth. 8, 5—13): habes κεφάλαια illa usitatissima, de quibus vide v. Soden, Schriften des N. T. I 405 sqq. Canones Eusebianos commode exhibet Nov. Test. Latine Eberhardi Nestle 1906. De 'neumis' interlinearibus cantoris in usum adiectis vide Paléographie musicale, Solesmes 1899 sqq. Sittard, Compendium d. Gesch. d. Kirchenmusik 1881. Fol. 234^v subscriptio ἐγράφει ἡ τιμία δέλτος | αὕτη διὰ χειρὸς ἐμοῦ μιχα|ὴλ μο(να)χ(οῦ) ἁμαρτω(λοῦ)· μη(νὶ) μαρτ(ίω) α̅ | ἡμέρα ε̅· ὥρ(α) ς̅. | ἔτους ,ςυνζ̅· ἰνδ(ικτιῶνος) ζ (ed. Gregory, Proll. in NT, Lipsiae 1894, pag. 390; Vogel-Gardthausen pag. 322). Eiusdem codicis exempla exhibet New Palaeogr. Soc. 105. Conferendae praeterea tabulae Parisinae Omont anc. 15. 17. 20bis. Vitelli-Paoli VII. Pal. Soc. 154 (Evangeliarium a. 980) 26—27 (Evang. a. 995) ser. II 7 (Evang. s. X).

14. Vat. gr. 1591 (olim Cryptoferratensis 40), an. 964, membr., mm. 220 × 165, fol. 216. Vitae sanctorum. Quod exhibemus fol. 51^r continet fragmentum vitae s. Pancratii Tauromen. typis nondum vulgatae (v. Bibliotheca hagiographica Graeca ed. 2 pag. 196). Fol. 216^v subscriptio + συν θ(ε)ῶ τέρμα πυ|κτίδος γραφὲν διὰ | χειρὸς βασιλείου μο(να)χ(οῦ) ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτ(ωλοῦ) | μηνὴ δεκεμβρίω. κδ'. | ἡμέρα σα(ββάτω) ὥρ(α) ς ∗ ἰνδ. η̅'. | ἔτ(ους) ,ςυογ' ∗ (σελήνης) κύ(κλω) ιγ (edd. Hagiographi Bolland., Codd. hagiograph. gr. Bibl. Vat. pag. 132. Vogel-Gardthausen pag. 56). Cf. Omont dat. 1 (Martyria a. 890) et anc. 29 (Demosthenem s. X). Vitelli-Paoli I (Ioh. Chrys. a. 943).

15. Vat. gr. 2155, an. 981 in mon. Abramitarum (Cpoli) exarat., membr., mm. 304 × 235, fol. 354. S. Iohannis Chrysostomi opera. Quam damus pagina (fol. 3^r quaternionis κη') continet hom. 27 in ep. I ad Cor. a verbis ἐσθί|ῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ad verba ἁμαρτημάτων; ἀλλ' ὅ|μως (ed. Montfaucon t. 10 p. 247 B—E = Migne. Patr. gr. 61, 230, 29—60). In fol. extremo verso exstat subscriptio: ἐτελειώθη ἡ παροῦ|σα βίβλος. μηνὶ ἀπρι|λίω ινδ. θ. ἔτους απο | κτίσεως κόσμου, ςυ|πθ· ἐπὶ ἐπιφανίου (μοναχοῦ). | τοῦ εὐλαβεστάτου ἡγου|μένου μονῆς τῶν ἀ|βραμιτῶν· γραφεῖσα | διὰ χειρὸς διονυσίου | μοναχοῦ. + (cf. Vogel-Gardthausen pag. 110). Cf. Wattenbach - v. Velsen 10. (Catenam in Psalterium a. 1000). Pal. Soc. 41 (Cat. in Psalt. a. 961).

16. Regin. gr. 75, c. a. 983 (?) in Calabria (*Malvito* prope Cosentiam) descriptus, membr., mm. 194 × 145, fol. I. 101. Euchologii fragmentum. Quae damus fol. 48^v. 49^r continent lectiones recitandas diebus V et VI hebdomadis magnae: Gen. 10, 32 — 11, 9; Prov. 13, 19 — 14, 6; Esa. 29,

13—14. Fol. 101ʳ subscriptio + μνήσθ(ητι) κ(ύρι)ε τῶ σῶ | δούλω: συμεῶν | ἐλαχίστω πρεσβυ|τέρω: ἀμήν + || ἐγραφη εἰς το μαλβιτο | εχ (= εις το?) χωρι της ἁγίας | παρασκευης: καὶ πα|ρακαλῶ καὶ δεομαι | τοὺς παντ(ας) εὔχεσθαι | ὑπερ ἐμοῦ του εὐτελοῦς τον ὑπερ πάντ(ας) | αμαρτωλ(ὸν). ἵνα το|χω ελεον ἐν τη ἡμέρα | τῆς ἀνταποδώσεως (ed. Stevenson sen. Codd. Regin. gr. pag. 61; cf. Vogel-Gardthausen pag. 409). Fol. praevio verso + ἔτ(ους) ,ςυ ς ..: Καταβαίνει ὁ φραγκος εἰς καλαβρία(ν) καὶ | συνκρουει των σαρακι(νῶν) καὶ κατασφαζει λαο(ν) πολύν· | καὶ στρέφεται ὁ φράγκος ἐπι ἰταλίας καὶ ο ἴσμαὴλ ἐπι σικε(λίας) | μ(ηνὶ) ἰουνιω ἰνδ(ικτιῶνος) ι α (ed. Stevenson pag. 60).

17. Vat. gr. 2138 (olim Cryptensis A. 15), an. 991 Capuae exarat., membr., mm. 259 × 182, fol. I. 91. Evangeliarium. Quod edimus fol. 29ᵛ continet Ioh. 19, 10—16; Matth. 27, 3—5. Titulus εὐαγγέλιον ε′ praefixus est pericopae Matth. 27, 3—32, quae inter duodecim 'evangelia passionis' quintum locum obtinet (Gregory Textkritik I p. 363). Fol. 91ʳ τετελείωται σὺν θ(ε)ῷ τὸ | ἐκλογάδην τ(οῦ) εὐαγγελίου | τοῦτου. διὰ χειρὸς κυριακοῦ | πρεσβυτέρου. τλήμωνος | τ(οῦ) καλογήρου: ἐν ἔτει | ςυϙθ: ἰνδικτίωνος δ: | μηνὶ ἰουνίω. εἰς τ. ιβ: || ἀπὸ δὲ τῆς ἐνανθρωπήσεως | τοῦ κ(υρίο)υ ἡμῶν ἰ(ησο)ῦ χ(ριστο)ῦ. ἔτη ἐν|νακόσια, ἐνενήκοντα ἕν: | ϛ ς α. Fol. 52ʳ κυριακὸς (μοναχὸς) πρεσβύτερο(ς). | ἐν ἄστεω καπούης ἔγραψεν. (Vogel-Gardthausen pag. 238.) Eiusdem codicis tabulam habet Pal. Soc. ser. II 87. Cf. Vitelli-Paoli XXXIII—XXXV, XLIII (Greg. Naz. s. X).

18. Urb. gr. 20, an. 992, membr., mm. 321 × 229, fol. I. 362. S. Iohannis Chrysostomi in Matth. homiliae. Fol. 210ᵛ, cuius imaginem exhibemus, continet finem homiliae 24 (al. 25) et hom. 25 (al. 26) initium (ed. Montf. 7, 306 = Migne Patr. gr. 57, 328, 3—327, 21 a. i.). Fol. 361ᵛ (rec. suppl.) legitur librarii nota ex antiqua membrana, quae interiit, descripta: ἐγράφη ἡ παροῦσα βίβλος | διὰ χειρὸς γρηγορίου (μοναχοῦ) | ἁμαρτωλοῦ· μη(νὶ) αὐγούστω | ιβ. ἰνδ. ε. ἔτους ,ςφ′: ∼ (ed. Stornaiolo, Codd. Urb. gr. pag. 20. Vogel-Gardthausen pag. 94).

19. Ottob. gr. 422, an. 1004 in monte Atho descriptus, membr., mm. 369 × 295, fol. 412. Homiliae et vitae sanctorum. Pagina 300ʳ, quam damus, continet fragmentum Passionis ss. Mennae, Hermogenis et Eugraphi nondum editae (= Bibl. hag. gr.[2] n. 1270). Fol. 412ᵛ subscriptio + ἐγράφη ἡ παροῦ(σα) βίβλος χειρὶ | θεοφά(νους) ταπ(εινοῦ) μο(να)χ(οῦ)· καὶ ἐπλη|ρώθ(η) μ(ηνὶ) αὐγ(ούστω) ἰνδ. β: | ἔτ. ,ςφιβ: (edd. Feron-Battaglini, Codd. Ottob. gr. pag. 235 s. Vogel-Gardthausen pag. 145). Eiusdem scribae documenta exhibent Sabas Spec. palaeogr. cod. graec. Mosqu. 1863 tab. 8, Amphilochi descr. paléogr. des manuscr. Mosc. 1879 tab. 1 II (e Mosqu. 75 = 76 Matth. = 62 Vlad. a. 1006), Amphilochi 2 V (e Mosqu. 162/163 = 380 Vl. a. 1022), Amphilochi 2 VI (e Mosqu. 15/15 = 381 a. 1023), Omont dat. 13 (e Paris. 529 a. 1020). Similia exhibent e. g. Omont dat. 9. 15ᵇ anc. 32. Vitelli-Paoli VIII. Wattenbach Specimina 18. Pal. Soc. 52 (Cat. in Psalm. a. 967).

20. Vat. gr. 1675, an. 1018 in monasterio τῶν Στουδίου Cpoli descriptus, membr., mm. 328 × 235, fol. III. 341. S. Gregorii Nazianzeni opera. Quod edimus fol. 119ʳ exhibet initium or. contra Arianos et in seipsum usque ad verba πολεμούντων ἡμῖν βαρβάρων. οὓς (ed. Bened. 1, 603—604 B = Migne, Patr. gr. 36, 216 B 11). Fol. 333ᵛ ἐδωρήθη ἡ βί|βλος αὕτη τῆι εὐ|αγεστάτηι μονῆι τ(οῦ) | ἁγίου ἰωάννου | τοῦ προφήτου | προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, τῶν στουδίου. | παρὰ νικολάου πριμικηρίου καὶ ἄρχοντος (haec in. et quae sequitur, in rasura) | τοῦ χρυσοχείου ἐπὶ νικολάου τοῦ εὐλα|βεστάτου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου | τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης μονῆς· μηνὶ μαρτίω | ἰνδικτιῶνος πρώτης· ἔτους ἀπὸ κτί|σεως κό|σμου ἑξακισ|χιλιοστοῦ πεν|τακοσιοστοῦ εἰ|κοστοῦ ἕκτου.

21. Vat. gr. 1613, ante an. 1025, ut vid., Cpoli exarat., membr., mm. 364 × 284, pag. XV. 433. Menologium Basilii II (976—1025). Pagina 1, quam exhibemus, continet Indictionis Principium (Migne, Patr. gr. 117, 21). In marg. nomen legitur artificis qui imaginem textui praefixam pinxit: τοῦ ζωγράφου |

παντολέοντος: (Codex integer editus est cum praefatione Pii Franchi de' Cavalieri: Codices e Vaticanis selecti phototypice expressi iussu Pii PP. X, vol. VIII, Il Menologio di Basilio II). Aliud eiusdem codicis exemplum invenies in New Pal. Soc. 4.

22. Vat. gr. 1650 (olim Cryptoferratensis), an. 1037 in Sicilia exarat., membr., mm. 346 × 270, fol. I. 187. N. Testamentum, s. Ioh. Chrysostomi hom. in Act. Apost. Fol. 31r, cuius imaginem edimus, continet S. Iudae ep. inde a v. 3. Numeri β' γ' δ' in margine adscripti signant initia capitum, quorum tituli in summo et imo margine leguntur: ἐν ᾧ περὶ μελλούσης αὐτῶν κολάσεως καθ' ὁμοίωσιν τῶν πάλαι ἁμαρτημάτων τε καὶ πονηριῶν est pars posterior tituli primi quae spectat ad v. 5—10. β' Ταλανισμὸς αὐτῶν ἐπὶ τῇ πλάνῃ καὶ δυσεβείᾳ (sic) καὶ ἀσελγίᾳ καὶ βλασφημίᾳ καὶ ἐπιπλάστου ὑποκρίσεως τῇ εἰς ἀπάτην δοροδοκίᾳ ad v. 11—16. γ' περὶ ἀσφαλείας αὐτῶν ἐπὶ τῇ πίστει συμπαθείας τε καὶ φειδοῦς εἰς τὸν πλησίον ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐν ἁγιασμῷ ad v. 17—23. capituli δ' v. 24—25 titulus deest. Praeterea notae ad v. 9 Μωϋσέως ἀποκρύφου et v. 14 Ἐνὼχ ἀποκρύφου adscriptae Euthalii sunt (v. Soden Schriften des N. T. 1, 460. 672). Fol. 186r legitur, post alia quae referre supersedemus, ἐγράφη αὕτη ἡ | δέλτος διὰ χειρὸς θεοδώρου | κληρικοῦ σικελιώτου κατ ἐ|πιτροπὴν νικολάου ἐπισκόπου | κτήτορος ταύτης. ἐν ἔτει ἀπὸ | κτίσεως κόσμου ἔτ. ,ςφμε ινδ. ε | κύ(κλω) (σελήνης) ϑ κύ(κλω) (ἡλίου) κα κ(αὶ) ἐπληρώθ(η) μη(νὶ) | ἰαννουαρίω εἰς τὸν αὐτὸν ☧ | ἡμέ(ρα) (πρώτη) ὥρα γ (cf. Scholz, Biblisch-kritische Reise pag. 99—100. Vogel-Gardthausen pag. 140).

23. Pal. gr. 259, an. 1054 (in regione Gordyena Armeniorum exaratus?), membr., mm. 278 × 225, fol. I. 207. S. Ioh. Chrysostomi hom. in exitum Quadragesimae et in Genesim. Quod damus fol. 236v continet in Genes. hom. 25 a verbis οὐδὲ αἴσθησιν συγχωρεῖ ad verba ὄψεως οὐκ ἂν ἐξέστη (ed. Montfaucon 4, 239 A—C = Migne, Patr. gr. 53, 226, 3—32). Quaternionis numerum λα' addidit manus posterior. Fol. 297v subscriptio ἐτελειώθ(η) σὺν θ(ε)ῷ. ἡ θεία | δέλτος αὕτη. διὰ χειρὸς | νικηφό(ρου) πρεσβυτ(έρου) τοῦ χρ(υ)σοῦ. | ἐκ προστάξεως καὶ μισθα|ποδοσίας τοῦ δούλου τοῦ | θ(εο)ῦ θεοφά(νους) πρωτοπρ(εσβυτέρου). καὶ κων(σ)τ(αντίνου) | πρ(εσβυτέρου) καὶ σκευοφύλα(κος) καὶ τ(ῶν) λοιπ(ῶν) | ἱερέων· καὶ
ω δ
προσετέθ(η) ἐν τῇ ὑ|π' αὐτοὺς ἁγιωτ(ά)τ(η) καθολικῇ (καὶ) ἀπο(στολικῇ) ἐκ|κλ(ησία) τοῦ χ γορ· εἴτις ἐπ' ὀνό|ματι μὲν τοῦ ἀρχαγγέ(λου) μιχ(αὴ)λ | ἵδρυται. τιμᾶται δὲ καὶ προσκυ|νεῖται εἰς τὸ τῆς ὑπερεν|δόξου δεσποίνης ἡμῶ(ν) θ(εοτό)κου | ὄνομα. καὶ τοῦ ἐν βασιλεῦσιν | πρώτου καὶ μ(ε)γ(άλου) κων(σ)τ(αντίνου)· οἱ | οὖν ἐντυχώντες καὶ φοβού|μενοι τὸν θ(εὸ)ν εὔχεσθ(ε) αὐτοὺς | ἅμα τῷ γράψαντ(ι) ὅπως ἵ|λεος αὐτοῖς γένη(ται) κ(ύριο)ς· ἐν τῇ | ἡμέρα τῆς κρίσεως. + εἴληφε τέρμα μη(νὶ) σεπτεμ|βρίω α ἰνδ. η· ἔτ(ους) ,ςφξγ. ἀρχὴ καὶ τέλος πάντ(ων) τῶν καλῶν χ(ριστὸ)ς πέλει (ed. Stevenson sen., Codd. Pal. gr. pag. 142 s. Vogel-Gardthausen pag. 341). Cf. Omont dat. 25 (Ioh. Chrys. a. 1057) et 31 (Basil. a. 1065), anc. 47/8 (Ioh. Chrys.).

24. Regin. gr. 18, an. 1073, membr., mm. 323 × 239, fol. I. 252. S. Basilii M. homiliae et epistulae. Quod exhibemus fol. 168r continet partem extremam hom. in ps. 132 (cuius fragmentum exhibet editio Garnerii 1, 377 A—B = Migne, Patr. gr. 30, 116 D—117) et epist. 330. 332 cl. III (ed. Garn. 3, 451 = Migne 32, 1076). Fol. 251r subscriptio: ἐτελειώθη ἡ δέλτος | αὕτη σὺν τῇ ἑτέρα ταύ|της δευτέρα βίβλω διὰ | χειρὸς θεοδώρου (μοναχοῦ) | μη(νὶ) φευρ(ουαρί)ου ιγ ἰνδ(ικτιῶνος) ια ἔτ(ους) | ,ςφπα. Manus saec. XIII add. + φέρει γαλατᾶς τῇ μονῇ τοῦ προδρόμου | τὴν βίβλον ταύτην ψυχικῆς σωτηρίας. Fol. 251v possessoris nota + ἠγοράσθ(η) ἡ παροῦσα βίβλος διὰ | θεοδώρου γραμματ(ικ)οῦ μετὰ τὴν ἐπιδρο|μὴν τῶν ἀθέων ταρτάρων, βασιλεύοντο(ς) | ἐν τῇ βουλγαρία καλλιμάνου τοῦ | ασάν υἱοῦ ἰω(άννου) τοῦ ασάν. εἰς ὑ(πέρ)π(ε)ρ(ον) |||| | ἐν ἔτη: ,ςψνα' [1243] (ἰνδικτιῶνος) α'. καὶ οἱ ανα|γϋνώσκοντες, εὔχεσμοι τῶ ἁμαρ|τωλῶ. ὅπως εὐχαῖς ὑμῶν ῥυσ|θῶ τῆς αἰωνίου κολάσε(ως) (ed. Stevenson sen., Codd. Regin. gr. pag. 15. Vogel-Gardthausen pag. 140). Cf. Pal. Soc. 53 (Psalterium a. 1066). New Pal. Soc. 51 (Psellum a. 1040).

25. Reg. gr. 41, an. 1092, membr. (ff. 3—9. 185. 186 chart. saec. XVI inserta), mm. 214 × 152, fol. 191. Iohannis scholastici cognomento Climaci scala paradisi. Fol. 76v, quod phototypice exprimendum

curavimus, continet finem gradus VII et VIII initium (ed. Raderus I, 163. 170 Migne, Patr. gr. 88, 816 D 2—5; 828 B—C 14). Fol. 197r subscriptio: πλήρωμ(α) νόμ(ου) χ(ριστό)ς· φύλαττ(ε) τοὺς τρεῖς. ἡ τριὰς τρι|σολβεῖος· ἐτελειώθ(η) συν θ(ε)ῷ ἡ ἱερᾶ δέλτος | αὕτ(η) μη(νὶ) αὐγούστ(ῳ) ς ἡμέ(ρα) γ ὥρ(α) α (ἰνδικτιῶνος) α ἐν ἔτ(ει) ,ςχ etc. ἐγρά(φη) διὰ χειρὸ(ς) νικήτ(ου) ἀναγνώστ(ου) τοῦ λιβὴ καὶ καλλιγρά(φου) | διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου μο(να)χ(οῦ) καὶ καθηγουμέ(νου) τοῦ μ(ητ)ροφά(νους) | τῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας θ(εοτό)κου ὁ τῶν ἀρκολούστρ(ων) etc. (ed. Stevenson sen., Codd. Reg. gr. pag. 30. Vogel-Gardthausen pag. 335). Cf. Omont dat. 30 (Cyrill. Alex. a. 1065). Vitelli-Paroli II (Greg. Naz. a. 1091). Pal. Soc. 109 (Thucyd. s. XI).

26. Vat. gr. 126, saec. XI, membr., mm. 265×184, fol. III. 190. Thucydidis de bello Peloponnesiaco. Quod damus fol. 74r continet III 63, 3—65, 3. In margine exstant scholia (ed. Haase, Paris, Didot, 1884, pag. 65). Cf. Omont anc. 41 (Thucyd. c. schol. s. XI) et 37. Pal. Soc. 109 (Thucyd. c. schol. s. XI): simili modo exaratus est codex Hierosol. s. Sepulchri a. 1056, qui continet Διδαχὴν τῶν ιβ' ἀποστόλων et Clementis epistulas, editus a Rendel Harris the teaching of the apostles 1887 (Didache) et Lightfoot the apostolic fathers I 1890 (Clementis epist.); exemplum habes Pal. Soc. ser. II 48.

27. Vat. gr. 130, saec. XI, membr., mm. 356×259, fol. III. 310. Diodori Siculi bybliothecae historicae lib. I—IV. Quod exhibemus fol. 79r initium continet lib. II usque ad verba 1 5 ἔστι δὲ καὶ καθόλου. Cf. Omont anc. 42 (Diodor. s. XI), praeterea anc. 40.

28. Vat. gr. 504, an. 1105, chart. (116—156. 191—197 membr.), mm. 422×275, ff. IV. 197. S. Dionysii Areopagitae opera. Fol. 32r, cuius partem inferiorem exhibemus, continet De div. nom. cap. 4, 4 (ed. Corderius t. I p. 465 C—466 B = Migne, Patr. gr. 3, 697 B 3—C 12); in marg. scholia s. Maximo adscripta (Corderius t. II p. 130 B—131 D Migne 4, 244 C—248 A 15). Fol. 197r supscriptio ✝ ἐγράφησαν ἐκ τῶν ξε ἐρωτήσεων, κς ἐρωτήσ(εις)· αἱ | δὲ λοιπαὶ γραφήσοντ(αι) τῇ τοῦ θ(εο)ῦ βοηθείᾳ. ἐν ἑτέρῳ βι(βλίῳ)· | ἐτελειώθ(η) (δὲ) ἡ παροῦσα β(ίβλος) ἐν ἔτει ,ςχιγ· ἰνδ(ικτιῶνος) ιγ μη(νὶ) ἰουλίῳ | ἕκτη: γραφεῖσα χειρὶ ἰω(άννου) τοῦ εὐτελοῦς (μοναχοῦ) καὶ πρε(σ)β(υτέρου) τοῦ χαλδ. | ὑπερ οὗ εὔχεσθ(αι) οἱ ἀναγινώσκοντες συγχωρηθῆν(αι) αὐτοῦ | πᾶν εἴ τι ἥμαρτεν. (Alius est Ἰωάννης εὐτελὴς πρεσβύτερος, qui a. 1104 codicem Paris. 1324 exaravit: de quo vide Vogel-Gardthausen pag. 207, et Omont dat. 40.)

Propter compendia exscribimus scholia:

ς': **πῶς** | τὸ μὴ ὂν ἐφίεται τοῦ ἀγαθοῦ· εἰ γὰρ μὴ ἔστιν | αὐτὸ, πῶς ἐφίεται. λέγομεν ὅτι τὸ μὴ ὄν, | τὸ κακὸν ἐνόησεν εἶναι. ὡς κάτω ἀποδει||κνύει· ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ λεγόμενον κακὸν | τοῦ ἀγαθοῦ εἵνεκα γίνεται: ∾ Ζ' Σημείωσαι πόθεν αἱ | χρονικαὶ ἀριθμήσεις:· τὸ αἴτιον | τῶν οὐρανίων ἀρχῶν καὶ ἀποπερατώσεων, φησὶν | εἶναι τὴν ἀγαθότητα τοῦ θεοῦ· καὶ ταῦτα γὰρ δι' ἀ||γαθότητος ὑπερβολὴν παρήγαγεν ὁ θεός· | οὐρανίας δὲ ἀρχὰς καὶ ἀποπερατώσεις, νοητέον | τὴν ὡς ἐκ σημείου· ἤτοι κέντρου τοῦ θελή||ματος τοῦ θεοῦ· κυκλικῶς ὑποστᾶσαν τῶν οὐρανῶν | σφαιροειδῆ δημιουργίαν. τὸ γὰρ κυ||κλικὸν σχῆμα ἀρχόμενον ἐξ ἑαυτοῦ, εἰς ἑ|αυτὸ περατοῦται· τὴν δὲ οὐρανίαν οὐσίαν, ἀναυξῆ | καὶ ἀμείωτον φησίν· ὡς τελείως ἔχουσαν καὶ | αὐτάρκως πρὸς ὃ γέγονεν· διὸ καὶ ἀναλλοί||ωτον αὐτὴν λέγει· ἐξ οὗ γέγονεν, οὐ παρα||τραπεῖσαν· τέλειον δέ ἐστιν, ὃ μή||τε αὔξει· μήτε μειοῦται· ὑποπερατώσεις | δὲ αὐτὰ κέκληκεν καὶ οὐκ ἀποπερατώσεις· διὰ τὸ σφαιρικὴν μὲν εἶναι τὴν κίνησιν· οὐ κυρίως δὲ πέρας ἔχειν· ἀλλ' οἱονεὶ πέρας τὴν ἐπιτοαυτὸ· ὥσπερ ἀπό τινος ἀρχῆς· ἐπι οἷόν τι | πέρας φέρεσθαι τυχὸν ἀνατολήν: ∾ Η' Σημείωσαι δὲ· ὅτι καὶ κινεῖσθαι ἀψόφως φησὶ καὶ ἀνεπαισθήτως τὸν οὐρανόν. τὸ δὲ ἐνίων ἀστέρων. μεταβατικῆς πολυκινησίας, περὶ τῶν πλανήτων φησιν· σημείωσαι | δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι αὐτοὺς μόνος ἐδέξατο κινεῖσθαι: ∾ Θ' τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἄνω παρέγραψα· ὅτι καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν ὁ θεὸς· καὶ οὐδὲν τῶν ἁπάντων. ἐνταῦθα δὲ τὸ πλέον φησίν, ὅτι καὶ ἔτι || ὑπὲρ πάσας τὰς οὐσίας ἐστὶν ὅπερ λέγει κατωτέρω· ὅτι καὶ τῶν μὴ ὄντων ἐστὶ πληρωτικός· ὅρα δὲ πῶς λέγει. μήτε τῶν ἄνω φθανουσῶν αὐτῆς τὴν ὑπεροχὴν· μήτε τῶν κάτω ταύτην διαβαινουσῶν· τουτέστιν | οὔτε ἀρχὴν οὔτε πέρας ἔχει τὸ θεῖον· τῶν οὐρανίων καὶ ὑπερτέρων δυνάμεων ταύτην μὴ καταλαβουσῶν· οὐχ' ὅτι ἔστι μὲν, οὐ κατ-

ελήφθη δέ· μὴ οὕτω νοήσεις· ἀλλ' ὅτι αὐτὸ οὔτε ἐστί· τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ ἐν ἀ|γνωσίᾳ γνῶσις· ὑπέρτεροι γὰρ γενόμενοι· καὶ διαφιλοθεΐας ἑνωθέντες ταῖς ἄνω δυνάμεσι· γινώσκομεν ὅτι μετὰ πάντων τὴν θείαν ἀγνοοῦμεν φύσιν: ∾ Ι' τουτέστι. τὰ χωροῦντα τὴν ὁλό|τητα αὐτοῦ πρὸς τὸ μέτρον ὃ χωροῦσι. διὸ καὶ μέτρον εἶναι λέγεται τῶν ὄντων. ἢ ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ πέρας τῶν ἁπάντων ἐπίσταται. ὡς μόνος δημιουργός· ἑαυτὸν γὰρ παρακατιὼν. ἑρμηνεύει: ∾| ΙΑ' τάξις διὰ τοῦτο λέγεται ὁ θεὸς· ἢ ἐπειδὴ μετ' εὐταξίας τὰ πάντα ἐδημιούργησεν· ἢ ὅτι πίστει παρὰ τῶν εἰς αὐτὸν φωτιζομένων χωρεῖται· μήτε τῷ πληθυσμῷ τοὺς ἀσθενε||στέρους καταβαπτίζων· μήτε τῇ συγκαταβάσει ἐπ ἔλαττον παρὰ τῶν ἀτιμοτέρων χωρούμενος· ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐμὸν ἀγγεῖον· οὕτως ἐν ἐμοὶ πηγάζων τὴν ἀγαθότητα: ∾| ΙΒ' ὥσπερ ὁ αἰσθητὸς ἥλιος πάντα τὰ ὁρατὰ φωτίζει. καὶ τὰ μὴ μετέχοντα τοῦ φωτὸς αὐτοῦ δι' οἰκεῖαν ἀδράνειαν οὐ μετέχει. οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ θεοῦ, πάντες παρ' αὐτοῦ | ἁγιάζονται· ὅσοι βούλονται· καλῶς δὲ τὸ ἀπεμφαῖνον τῶν ἐπὶ τῷ ἡλίῳ λεγομένων. εὐθὺς ἐθεράπευσεν ὁ θεῖος διονύσιος· ἐπειδὴ γὰρ ἐμφανῆ εἰκόνα τῆς | ἀγαθότητος τοῦ θεοῦ. τὸν ἥλιον εἶπε τὸν ἄψυχον· καὶ τὸ δημιούργημα τοῦ δημιουργοῦ καλέσας εἰκόνα· πρῶτον μὲν ἐπήγαγεν παραχρῆμα. κατὰ πολλοστὸν ἀπήχημα· | ἐν δὲ τῷ ἑξῆς κεφαλαίῳ. τελεώτερον αὐτὸ σαφηνίζει. τί δέ ἐστι πολλοστὸν ἀπήχημα; λεκτέον· ὥσπερ γὰρ εἴτις μέγα βοήσας. καὶ ἀποκράξας, εἴποι τί·

29. Pal. gr. 24, an. 1144, membr., mm. 304 × 233, fol. 298. S. Gregorii Nazianzeni orationes VIII cum interpretatione Nicetae Heracl. metropolitae. Quod exhibemus fol. 32ᵛ continet orationis in s. Pascha XLV 8 verba εὐκαί]ρως μεταλαμβανόμενον — δεομένοις γάλακτος (ed. Bened. t. I p. 850 E 4 — 851 A 5 = Migne 36, 632 C 15 — 633 A 3), quibus subicitur Nicetae ἑρμ(ηνεία); Fol. extremo verso Ἡδὺ μέν ἐστι τοῖς ξένοις τὰ ἐν οἴκῳ· ἐμοὶ δὲ ἡδύτερον τῷ γεγρα|φότι· καὶ πληρώσαντι τὴν θείαν ταύτην δέλτον· ἐξ ἐπιτροπῆς | τοῦ θείου παντευγενοῦ(ς)· κυροῦ λέοντος τοῦ των ἀρχόντων | κλέους· τοῦ πανευσεβοῦς καὶ θεοφιλεστάτου· χριστομιμή|του καὶ πανευσυμπαθήτου· διψῶν γὰρ αὐτὸς χρυσορείθρω|ν ναμάτων· τῆς ὑπερτίμου καὶ θεοφθόγγου γλώττης· τοῦ σο|φωτάτου τῶν σοφῶν διδασκάλου· γρηγορίου λέγω δὴ τοῦ θεο|λόγου. δέδωκεν ἐμοὶ τῷ οἰκτρῷ γεωργίῳ τῷ ἀναγνώστει καὶ ἑ|αυτοῦ τε δούλῳ· ἅπασαν τὴν ἔξοδον τῶν τε χαρτίων, μετὰ τοῦ | γραφιμάτου καὶ τοῦ μελάνου· ἐγὼ δὲ πεπλήρωκα τὴν δέλτον | ταύτην, μηνὶ μαΐω ἰνδικτιῶνης ἕκτης· τοῦ ἔτους ἑξὰς ἑξά|χι καὶ πεντήντα· συναριθμούσης καὶ τῆς λοιπῆς δυάδος: ∾ | Δεῦρο δὴ λοιπὸν κορωνὶς τῶν ἀρχόντων· συνᾆμα ἐμοὶ τῷ οἰκτρῷ (ed. Stevenson sen., Codd. Pal. gr. pag. 14. Vogel-Gardthausen pag. 87). Cf. Pal. Soc. 132 (Psalterium ante a. 1153 scriptum) New Pal. Soc. 106 (Evang. a. 1128).

30. Pal. gr. 13, an. 1167 in insula Creta exarat., membr., mm. 295 × 227, fol. 350. Ecloga κατὰ σύνοψιν librorum LX Basilicorum ordine litterarum digesta. Fol. 199ʳ, cuius imaginem subicimus, continet περὶ μισθώσεως καὶ ἐκμισθώσεως etc. Fol. 349ᵛ subscriptio ἐτελειώθη το βιβλίον. κατὰ τὴν ις. τοῦ μαρτ(ίου) μη(νὸς). τῆς ιε (ἰνδικτιῶνος) τοῦ ,ςχοε ἔτους. βασιλεύοντος τοῦ χριστιανικωτάτου (καὶ) | ὀρθοδόξου βασιλέως τῶν ῥωμαίων, κυροῦ μανουὴλ τοῦ κο|μνηνοῦ. καὶ πορφυρογεννήτου. ἐν κρήτη, πρακτορεύοντος τοῦ | περιποθήτου ἀνεψιοῦ αὐτοῦ κυροῦ ἀλεξίου τοῦ κοντοστεφάνου | ἐκ πόθου τοῦ καμαρτηνοῦ γεωργίου, καὶ κόπων ἰδίων· καὶ | εὔχεσθε οἱ ἀναγινώσκοντες. ἀμήν (ed. Stevenson sen., Codd. Pal. gr. pag. 7. Vogel-Gardthausen pag. 77). Cf. Omont. anc. 50.

31. Ottob. gr. 344 (olim Altaempsianus), an. 1177 Hydrunti *(Otranto)* exaratus, membr., mm. 223 × 146, fol. 236. Euchologium. Fol. 35ᵛ, cuius imaginem vulgamus, continet εὐχ. εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον, ἀφορκ. γ', inde a verbis ἐκζήτησον· ἐξερεύνησον et subsequentis orationis initium (v. Εὐχολόγιον τὸ μέγα, ἐν Ῥώμῃ ,αωογ', pag. 149, 10 ab imo — 150, 3; Goar Euchologium p. 337). Fol. 232ᵛ + τέλος εἴληφ(εν) ἡ ἱερὰ βίβλος αὕτη, χειρὶ | ἐμῇ γαλακτίωνο(ς) ἐλαχίστου πρ(εσ)β(υ)τ(έ)ρ(ου) καὶ δευτερο|ψάλτου τ(ῆ)ς μ(ε)γ(ά)λ(ης) ἐκκλη(σίας) ἱδρούσ(η)ς, μη(νὶ) ἰαννουαρίῳ | κθ. ἔτ(ους) ,ςχπε + (edd. Feron-Battaglini, Codd. Ottob. gr. pag. 181. Vogel-Gardthausen pag. 63).

32. Ottob. gr. 381 (olim Altaempsianus), an. 1282, membr., mm. 220 × 161, fol. 336. Evangelia et Epistulae per annum dispositae, praeviis narrationibus [Euthalianis q. d.] de s. Paulo apost. Quae damus fol. 80ᵛ. 81ʳ continent I Cor. 16, 10 ss. et hypothesin in II Cor. (v. Soden, Schriften des N. T. 1, 341, Migne, Patr. gr. 85, 756—757). De subscriptione, quam exhibet I Cor. vide v. Soden l. c. 300 et editionem Eb. Nestle. Pericopae initium ἀρχ(ή) voce indicatur ad 16, 13: est huius libri lectio nonagesima septima (ἀνάγνωσμα ϙζ'), quae recitatur κυριακῇ ιγ' i. e. dominica XIII post Pentecosten (Gregory Textkritik 1, 351): margo lectorem monet, ut ἀδελφοί voculam praemittat verbis γρηγορεῖτε, στήκετε. Post v. 12 τέ(λος) δ' pericopae quartae finem denotat. Fol. 81ʳ quaternionis undecimi numerum ια' gerit. Fol. 335ᵛ subscriptio librarii, quam vide sis in tab. 44.

33. Vat. gr. 1431 (olim card. Sirleti), saec. XII, membr., mm. 319 × 237, fol. I. 370 (370 rec.). Florilegium patristicum. Paginarum quas damus altera (f. 299ᵛ) continet fragmenta Erechtii (Migne, Patr. gr. 86 II, 3321 B 7 ss.), Theodoti Ancyrani episc. (Migne 77, 1381 D 4 — 1384 A 6), Cyrilli Alexand. (Migne 77, 240 C 5—7; D 2—10); altera (fol. 310ʳ) ab alio scriba eiusdem aetatis, qui formas saeculi IX/X imitatur, exarata, continet excerpta s. Cyrilli, quorum primum ex ep. 45 ad Succensum (Migne 77, 233 A 12 — B 1), ultimum ex ep. 4 ad Nestorium (Migne ib. 45 C 2—6). Notulae latinae in marg. fol. 299ᵛ sunt manu Ang. Mai. Cf. Omont dat. 40 (a. 1104) et 15ᵃ (a. 1033) 16 (a. 1037) 36 (a. 1071).

34. Vat. gr. 1694, an. 1203, membr., mm. 186 × 125, fol. II. 76. Catena in Ecclesiasten (Karo-Lietzmann Caten. graec. catal. 312). Fol. 30ᵛ. 31ʳ, quorum imagines exhibemus, continent expositionem in 3, 15—17. Fol. 75ᵛ subscriptio τῶ συντελεστῆ τῶν καλῶν θ(ε)ῶ χάρις ∗ | ἐτελειώθη τὸ παρ(ὸν) βιβλίον χειρὶ μι|χαὴλ ἁμαρτωλοῦ ἱερέως καὶ νομ(ικοῦ) | τοῦ γαζῆ· μη(νὶ) ἰουνίω (ἰνδικτιῶνος) ϛ' ἔτους | ,ϛψια'. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν φι|λοχρίστων βασιλέων ἡμῶν, ἀλε|ξίου καὶ εὐφροσύνης. οἱ ἀναγινώσ|κοντες δὲ τοῦτο εὔχεσθαί μοι τῶ | ἁμαρτωλῶ etc. Cf. Omont dat. 55 (Theophylactus a. 1255).

35. Vat. gr. 2281, an. 1209. Rotulus membr. long. m. 6,40, lat. 0,263, continens liturgiam s. Marci (ed. C. A. Swainson, The greek Liturgies, London 1884, pag. 2 ss.). In calce exstat subscriptio litteris rubris, quae magna ex parte effluxerunt: ἐτελειώθ(η) τοῦτ(ο) κο(ν)δ(άκιο)ν τῆ γ̄ ἰουλίω ιδ̄ | ἔτου(ς) ,ϛψιζ' ἐκ τ(ὸν) κόσμ(ων) etc. Eadem inferius scripta sunt arabice.

36. Regin. gr. 63, an. 1260, membr., mm. 246 × 169, fol. 140. Menaeum mensis novembris. Fol. 41ʳ quod damus continet d. 14 od. 5 a verbis ψυχῆς ἱερώτατε. συγκροτεῖς δὲ et od. 6 ἱλάσθητί μοι etc. usque ad verba τῶν ἀν(θρώπ)ων ὁ φιλάν(θρωπ)ος (Menaea ed. Venet. 1567, t. novemb., quat. θ', fol. 1ʳ). Fol. 140ᵛ subscriptio + ἡ βίβλος αὕτη κτῆμα τοῦ γαλησίου [m. rec. immutavit in τιμίου στ(αυρ)οῦ] | χειρὶ γραφεῖσα ἐσχάτ(ου) μονοτρόπ(ου) | οἰκτροῦ βαρλαὰμ πάμπαν ἡμ(αρ)|τηκότος: ∾ βασιλεύοντο(ς) τοῦ | πιστοτάτου βασ(ιλέως) ἡμ(ῶν) ἀγγέλου κομνηνοῦ καὶ? | κυρ(οῦ) μιχα(ὴλ) τοῦ παλαιολόγου . . . | νεύοντος ἐν τῆ τοιαύτ(η) μονῆ . . . χοροῦ ἰωσήφ: ∾ | ἐν ἔτ(ει) ,ϛψξη (ἰνδικτιῶνος) ῑγ (ed. Stevenson sen., Codd. Regin. gr. pag. 53. Vogel-Gardthausen pag. 52. Migne gr. 143, 738).

37. Regin. gr. 31, an. 1282 in insula Chalce exarat., chart., mm. 263 × 184, fol. 351. Ioh. Zonarae comment. in s. Ioh. Damascenum, Theodori Prodromi comment. in hymnos sacros ss. Cosmae et Ioh. Damasceni. Quam exhibemus pagina (fol. 150ʳ) continet II in Natal. a verbis τὸ ἀνατελεῖ ἄστρον ad verba ψαλμικῆς κιθάρας (Theodori Prodromi comm. in carmina sacra melodor. Cosmae Hier. et Iohannis Damasceni ed. Henricus Stevenson sen., Romae 1888, pag. 41, 31 — 42, 24). Fol. 126ʳ subscriptio ἔτος ,ϛψϘ: ‖ δόξα σοι ἁγία τριὰς δόξα σοι· καὶ πάλ(ιν) ἐρῶ δόξα σοι: ∾ | πάντ(α) τὰ τετράδια τ(ῆ)ς βίβλου μϛ. | + τέλος εἴληφ(εν) ἡ θεόπνευστο(ς) βίβλο(ς)· τέλος σῶσον με χ(ριστ)ὲ τὸν γεγραφότ(α)· | μιχαὴλ τοὔνομ(α) ἀργυρὸν δ' ἐπίκλ(ην): ∾ Fol. 126ᵛ (recentiori m.) + ἡ βίβλος αὕτη πέφυκε τῆς παντουργοῦ τριάδος | τῆς εν τῆ νήσω χάλκη τε μονῆς τε τοῦ ἐσόπτρου· | καὶ εἴ τι(ς) βουληθῆ ποτὲ λαθραίως

ταύτην ἄραι | κεχωρισμένος ἔσεσε τριάδος τῆς ἁγίας· | ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ γε καὶ τῷ ἐλευσομένῳ: ✝ τοῦ μητροφάνους (ed. Stevenson sen. Codd. Regin. gr. pag. 25. Vogel-Gardthausen pag. 310). Cf. Omont dat. 58ª (Greg. Nyss. a. 1272) 51 (Etym. Magn. a. 1273).

38. Barb. gr. 541 (olim V 37 = Evg. 165 Gregory), an. 1292 (in Italia inferiore exaratus), membr., mm. 303 × 200, fol. I. 215. Evangelia graeco-latina. Quam damus pagina (fol. 100ᵛ) continet Luc. 1, 1—6. Fol. 213ʳ subscriptio ✝ ἐγράφη ἡ παροῦσα βίβλος· | διὰ σπουδ(ῆ)ς καὶ συνδρομῆς | καὶ ἀναλωμάτ(ων), τοῦ εὐλαβοῦς | ἀρχ(ι)επισκόπ(ου) κ(υρο)ῦ παύλ(ου) τοῦ τὴν σιρὰν ἔχοντος· ἀπὸ τῶν μετζα|βάρβων. πολιτῶν ρν. ἔτ(ους) | τρέχοντος ς. ω. χειρὶ | ρωμανοῦ. ἱερομονάχ(ου) καὶ καθη|γουμένου. μονῆς τοῦ ἁγίου βενε|δίκτου τοῦ οὐλλν: τῆς βάλλης | γράτης: ἰνδ. ς: ρηγεύοντ(ος) κα|ρούλλ δευτέρου: ∾ (scriptus per Romanum abbatem monasterii S. Benedicti in 'Valli grata' (= *val di Crati* prope Sybarim?) iubente Paulo archiepiscopo Rossanensi (1288—1295) regente Carolo II Apuliae rege (1289—1309) Vogel-Gardthausen pag. 394. Gardthausen in Sitzungsber. d. sächs. Ges. d. Wiss. phil.-hist Cl. 32 (1880) p. 73 sqq. Batiffol Rossano 102. Gardthausen Paläogr. 407. 420. Jo. Mercati in Bessarione 1914. 349 ss.

39. Ottob. gr. 426 (olim Athonensis monasterii Iberorum), an. 1300, chart., mm. 300 × 215, fol. 77. Clementis epitome de gestis Petri. Quod exhibemus fol. 41ʳ continet verba πρόγνω]σιν ἔχειν — ἀδύνατον δέ τινι (Migne, Patr. gr. 2, 537 B 6 — C 13). Fol. 1ʳ τιμόθεος ἱερομόναχος καὶ ἐκ τις μονὶς του ὑβίρου καιρολόγος (? verba linea deleta sunt). Fol. 77ᵛ ✝ Ἐτελιώθη καὶ ἐπληρώθι· | ἡ παιάτη πίκτο(ς)· δια συνδρομ(ῆ)ς | καὶ κόπ(ου). καὶ ἐξόδου. ἐμοῦ ἁ|μαρτωλοῦ ἰωσὴφ καὶ ἐν μονα|χοῖς ἀχρίου δούλου τῆς πανο|μνήτ(ου) μου θεομήτορος· τ(ῆ)ς παναγία(ς) | θ(εοτό)κου: ∾ ἔτους, ,ς | ω η: ∾ καὶ οἱ ἀναγινόσκοντ(ες) εὔχ(εσ)|θαι διὰ τὸν κ(ύριο)ν. ὅπο(ς) ρησθῶ τῆς αἰωνίου | κολ(ά)σεως ✝ || σίμων ἁμαρτ(ω)λὸς ✝ (edd. Feron-Battaglini pag. 237; Hagiographi Bolland., Cat. codd. hag. gr. Bibl. Vat. pagg. 293. 294. Vogel-Gardthausen pag. 221). Cf. Omont dat. 63 (Lycophron a. 1282) 75 (Psalterium a. 1304). Vitelli-Paoli XIV (Catena a. 1282) XXXII (Menologium a. 1327) Pal. Soc. 205 (Evangelia a. 1305) 206 (Evang. a. 1335).

40. Vat. gr. 256 duabus partibus constans, quarum prior (fol. 1—218) an. 1321 exarata est, altera ab eadem manu aut certe a librario coaequali, chart., mm. 243 × 180, fol. 474. Quod exhibemus fol. 309ᵛ continet Nicomachi Geraseni Introd. arithmeticae lib. I c. XVII 3 — XVIII 1 cum scholiis in margine. Fol. 218ʳ: τετέλεσται ἡ παροῦσα βίβλος | ἐν ἔτει ,ςω εἰκοστῷ ἐνάτῳ. Describimus scholia in margine adposita:

⁖ ὄγκον μὲν λέγοι ἄν, τὸν ἐν τρισὶ διαστήμασι θεωρούμενον· μῆκος δὲ τὴν γραμμήν· βάρος δέ, τὰς ῥοπάς. δραχμήν, μνᾶν: | λίτραν, τάλαντον. ποσὸν δέ, τὸ διωρισμένον. τὰ γ. τὰ ε: καὶ ἁπλῶς τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον: — ⁖ ἐπειδὴ τῶν ἀριθμῶν ἀρχή ἐστιν | ἡ δυάς· πρῶτος γὰρ οὗτος ἐστὶ τῶν ἀριθμῶν· καθ ὃν καὶ ἡ διχοτομία γίνεται. εἰς δύο ἴσα τὰ μεγέθη διαιροῦσα· εἰκότως ἄρα | καὶ ἡ τῶν ἴσων σχέσις ἐστὶν ἀδιάφορος· πᾶσα γὰρ ἀρχή, φύσει ἐστὶν ἀδιαίρετος· ὡς τὸ σημεῖον. ὡς ἡ μονάς. ὡς τὸ νῦν· ἄλλως. || ἀρχικωτάτην εἶναι φησὶ τὴν τοῦ ἴσου σχέσιν, καθὸ ἡ πρώτη τῶν μεγεθῶν διαίρεσις, κατὰ διχοτομίαν γίνεται. ἴσα δὲ τὰ | διχοτομήματα· ὡς ἄρχουσα· | οὖν πάσης διαιρέσεως, ἄτμητός | ἐστιν. αἱ γὰρ ἀρχαί, ἀμερεῖς: — | |⁖ μεμαθήκαμεν ἐν ταῖς || κατηγορίαις ὅτι τῶν πρός τι τὰ | μὲν πρὸς ὁμωνυμίαν λέγεται· | ὡς φίλος. φίλῳ φίλος· καὶ ὁ | ἀδελφὸς ἀδελφῷ ἀδελφός. | καὶ ὁ γείτων ὁμοίως· καὶ ὁ συστρα-|| τιώτης. καὶ ὁ συστράτηγος. | τὰ δὲ πρὸς ἑτερωνυμίαν· | ὡς δεσπότης πρὸς δοῦλον. καὶ | διδάσκαλος πρὸς μαθητήν. καὶ | πατὴρ πρὸς υἱόν. καὶ τὸ μεῖζον || πρὸς τὸ ἔλαττον. καὶ τὸ δι-|πλάσιον πρὸς τὸ ἥμισυ: — | ⁖—| ἀντωνομεῖται γὰρ τὸ μεῖζον | καὶ τὸ ἔλαττον. καὶ ἀντιτί-|θεται ἀλλήλοις. ἀντίκειται γὰρ || ταῦτα ὡς τὰ πρός τι. ὅθεν | καὶ ἀντωνυμοῦνται ἀλλήλοις· | ὡς γὰρ τὸ μεῖζον ἐλάττονος | μεῖζον, οὕτω καὶ τὸ ἔλαττον | μείζονος ἔλαττον. ταῦτα || μὲν οὖν κατὰ σχέσιν ἀντι-|τίθεται· κατὰ ποσότητα | δέ, ἐὰν εἰς τὰ αὐτοῦ εἴδη | τὸ πολλαπλάσιον διέλοι τίς. | οἷον εἰς διπλάσιον· τριπλάσιον || καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ γὰρ διπλάσιον, | ὑποδιπλασίου τουτέστιν ἡ|μίσεος ἐστὶ διπλάσιον. ἀλλὰ καὶ | τὸ ὑποδιπλάσιον ἤτοι τὸ ἥμισυ, | διπλάσιον ἐστὶν ὑποδιπλασίου· ὁ||-μοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τριπλασίου, | καὶ ὑποτριπλασίου καὶ τῶν ἑξῆς· | [in margine περὶ πολλαπλασίου :·] | ἔτι δὲ καὶ τὸ ἐπιμόριον | ἐὰν διαιρεθῇ εἰς τὰ εἴδη | αὐτοῦ τὸ ἡμιόλιον καὶ τὸ ἐπί||τριτον. καὶ

τὰ λοιπὰ, ἀνθυπακούουσιν ἀλλήλοις· τὸ ἡμιόλιον, καὶ ὑφημιόλιον· ἐπίτριτον, καὶ ὑπεπίτριτον. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν πάντων ὁμοίως: — | ⊙ διαφέρει τὸ κατὰ ποσότητα τοῦ κατὰ σχέσιν· τὸ μὲν γὰρ κατὰ ποσότητα ἢ ὑπερέχει τοῦ κρινομένου, ἢ ὑπερέχεται. ὡς ἐπὶ τοῦ ὑποδείγματος εἰ συγκρίνομεν τὸν η πρὸς τὸν ι̅· τῇ ποσότητι ὑπερέχεται ἐν δύο μονάσιν. ἡ δὲ σχέσις, ἐν ποσότητι θεωρεῖται. οἷον ἐὰν συγκρί-|νωμεν τὸν αὐτὸν η̅ πρὸς τὸν ιβ̅. ἢ πρὸς τὸν ι̅ κατὰ σχέσιν. πρὸς μὲν τὸν ιβ̅, ἔστιν ὑφημιόλιος· πρὸς δὲ τὸν ι̅, ὑποεπιτέταρτος. ὁ μέν-|τοι ιβ̅ τοῦ η̅, ἡμιόλιος. ἔχει γὰρ αὐτὸν τὸ ὅλον, καὶ τὸ ἥμισυ μέρος αὐτοῦ· ὥσπερ τοῦ ι, ἐπιτέταρτος· ἔχει γὰρ ‖ αὐτὸν τὸ ὅλον, καὶ τὸν (sic) τέταρτον μέρος αὐτοῦ. ταῦτα δὲ, ἀντωνυμοῦνται ἀλλήλοις· ἡμιόλιος, ὑφημιόλιος· διπλάσιος ὑποδιπλάσιος. ∴ | in margine dextro: ⊕ ἡ ὑποπρό|θεσις δηλοῖ | τὸ ὑποκεῖσθαι | τὸν ἐλάσσονα | τῷ μείζονι: — | ÷ μετ' ὀλίγον | γὰρ δείξει ὅτι | πάντων τῶν | μερῶν ἐστὶ | πρῶτον τὸ | πολλα|πλάσιον: —

41. Barb. gr. 164 (olim I 164) an. 1294, chart., mm. 252 × 165, fol. III. 255. Aristotelis opera cum commentariis. Fol. 43r, cuius imaginem exhibemus, continet initium paraphraseos in lib. I Analyticorum priorum (cf. Ioh. Philoponi in Aristot. Anal. pr. comm. ed. Max. Wallies, Berolini 1905, pag. XVIII nota 1). Fol. 255r subscriptio ✝ ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος. διὰ χειρὸς | ἐμοῦ ἀλεξίου (sequitur rasura) μηνὶ μαρτίω κ̅ζ̅ | ἡμέρα ζ̅ (ἰνδικτιῶνος) ζ̅· ἔτους ,ςωβ̅: ✝ ‖ ✝ ἁγία τριὰς βοήθει τῷ ταύτη(ν) πέρας δ . . . Cf. Omont dat. 73 (Greg. Naz. a. 1301). Vitelli-Paoli IV (Oppian a. 1287). Huius quoque tabulae versus 15 priores transscribimus:

παράφρασις εἰς τὸ πρῶτον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν: | Ἐπ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τῆς λογικῆς πραγματείας ἀπηντηκότας ἡμᾶς· φημὶ δὴ τὴν τῶν συλλογισμῶν | ἀνάλυσιν. δεῖ κατὰ τοὺς γεωμέτρας προσλαβεῖν τινὰ συμβαλλόμενα εἰς τὴν τῶν συλλογισμῶν θεωρίαν | καὶ τέως πρῶτον εἰπεῖν, περὶ τί καταγινόμεθα. καὶ τίνος πράγματος ἡ παροῦσα σκέψις τυγχάνει. καὶ ἵνα ‖ μὴ ἀπαρτῶμεν τὰς γνώμας ὑμῶν, πρὸς τὸ τί ἀπόδειξις ἔστω τὸ περὶ ἀπόδειξιν. πρὸς δὲ τὸ τίνος | ἡ σκέψις, τὸ ἐπιστήμης ἀποδεικτικῆς· ἔστι δὲ ἀποδεικτικὴ μὲν ἐπιστήμη, ἡ ἕξις αὐτῆς, τῆς ἀπο|δείξεως. ἡ οἷον ἀνενδοίαστος τοῦ συλλογισμοῦ κατάληψις. ἀπόδειξις δὲ, ἡ ἐνεργεία γινομένη | συλλογιστικὴ μέθοδος· πρὸς τούτοις δεῖ ἡμᾶς καὶ τάδε, εἰδέναι· τί ἐστι πρότασις. καὶ τί ἐστιν ὅρος | ἐν συλλογισμῷ. τί τε αὐτὸς ὁ συλλογισμός. ποῖος τε ὁ τέλειος· καὶ ποῖος, ὁ ἀτελὴς μὴ θαυμάσῃς δὲ, εἰ ‖ τὴν πρότασιν τοῦ ὅρου προτέθεικα. δεηθησόμεθα γὰρ αὐτῆς ἐν τῷ ὁρισμῷ, τοῦ ὅρου. ἐπεὶ κἂν καὶ τὸν συλ|λογισμὸν τοῦ ὅρου προτέθεικα. εἰ καὶ αὐτοῦ ἔμελλον μνημονεῦσαι ἐν τῷ ὁρισμῷ. περὶ δὲ τελείου καὶ | ἀτελοῦς συλλογισμοῦ, νῦν μὲν, οὐ δυνήσῃ ἀκριβῶς μαθεῖν. ἀμύητος ὤν, ἔτι τῶν σχημάτων. ὅσον δὲ | ὡς ἐν ὑποτυπώσει, τοσοῦτον ἐπίστασο. ὅτι οἱ μὲν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι συλλογισμοί, τέλειοι πάντες εἰσίν. | οἱ δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ, ἀτελεῖς. ὡς διὰ τῶν ἀντιστροφῶν εἰς τὸ πρῶτον ἀναγόμενοι σχῆμα. μετα ταυτὸ ‖ ὀφείλομεν προειδέναι ὡς ἡ ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου πρὸς τὸν κατηγορούμενον σχέσις. ἢ ἐν ὅλῳ |

42. Vat. gr. 840, c. a. 1330 in Russia exarat., chart., mm. 306 × 217, fol. 246. Conciliorum canones. Fol. 52v, cuius imaginem vulgamus, continet can. 24 concilii Nicaeni et cann. 1—3 concilii Ancyrani cum interpretatione Aristeni (v. Beverigius Synodicon I 376 F 9—378 E 8). De tempore v. Regel Analecta p. 52—56. Cf. Omont dat. 77b (Paulus Aegin. a. 1312) 79a (Niceph. Blemm. a. 1332) 84a (Barlaam et Ioasaph a. 1353). Vitelli-Paoli V (Dio Chrys. a. 1328) XXXVIII (Synaxar. a. 1331). New Pal. Soc. 156 (Herodot. a. 1318).

43. Reg. gr. 57, an. 1359, chart., mm. 291 × 208, fol. 509. Miscellan. Quod exhibemus fol. 118v continet concilii Nicaeni canones 1 et 2 usque ad verba ἅμα τὸ βαπτισθῆναι cum Zonarae interpretatione (Beveregius Synodicon t. I p. 58 D 7—60 A 6). Fol. 479r subscriptio Ἱδρῶτι πολλῷ συσχεθέντι | καὶ πόνῳ, μόγης τῷ γλυκύ|τατον εὕρωμεν τέλος: ∾ | ἐν ἔτει ,ς̅ω̅ξ̅ζ̅. (ἰνδικτιῶνος) ιβ̅: ✝

44. Ottob. gr. 381, de quo v. tab. 32. Quae hic exhibemus fol. 335v. 336r continent librarii subscriptionem an. 1282 et notam de terrae motu an. 1389 (edd. Feron-Battaglini Codd. Ottob. gr. pag. 195). Cf. Pal. Soc. 133 (S. Athanas. a. 1321).

45. Vat. gr. 84, an. 1425, chart., mm. 286 × 202, fol. IV. 257. Libanii opera. Pagina cuius imaginem damus (fol. 89r) continet Aristidis orationis presbeuticae ad Achillem partem extremam (ed. Dindorf IV 607, 4 ss.) et Libanii antilogiam Achillis ad Ulixem usque ad verba μὴ τὸ πᾶσι πρόδηλον (ed. Foerster V 304, 12). Fol. 254v subscriptio ἐτελειώθη μηνὶ ἰουλίῳ δωδεκάτῃ· (ἰνδικτιῶνος) γ΄. ἔτους ,ϛου ϡλου λγου (ed. Foerster Liban. I 415 s.). Cf. Pal. Soc. 181 (Suidas a. 1402). Cf. Omont. facs. d. mscr. grecs des XV et XVI siècles 47 (a. 1448).

46. Vat. gr. 343, an. 1450, chart., mm. 219 × 140, fol. I. 143. Psalterium neograece. Fol. 1r quod exhibemus continet ps. 1. Fol. 143v τέλος ἀμήν | ,αων ἀπριλλ(ίῳ) κβ΄.

47. Palat. gr. 223, an. 1495, chart., mm. 215 × 145, fol. I. 442. Constantini Harmenopuli Hexabiblos, Aristophanis comoediae III, Euripidis tragoediae III. Quod exhibemus fol. 236v continet Eurip. Hecubam a versu 903 ad 917. In margine exstant scholia (Eurip. ed. Barnes, Cantabrig. 1694, pag. 31; cf. Scholia ed. Dindorf t. I p. 444). Fol. 441r ἐτελειώθ(η) τὸ παρ(ὸν) βιβλίον τοῦ ,ζου γ΄ | ἔτους· (ἰνδικτιῶνος) μαρτίῳ ιε: | διὰ χειρὸς γραφάσης |||| ‖ Ἡ μὲν χεὶρ ἡ γράψασα τὴν τῆδε βίβλον | σαπήσετ(αι) φεῦ καὶ γενήσετ(αι) κόνις· γρα|φὴ δὲ αὕτη. εἰς τ(οὺς) αἰῶ(νας) μένει· οἱ δ᾽ ἀναγι|νώσκοντες ταύτην ἐμπόνως, σύγνω|τε φειδόμ(εν)οι ἐμῶν σφαλμάτων· καὶ συγχώ|ρησιν αἰτῶ, βραβεύσατέ μοι (ed. Stevenson sen., Codd. Pal. gr. pag. 118—119).

48. Vat. gr. 324, an. 1536 a Ioh. Honorio a Mallia *(da Otranto)* descriptus, chart., mm. 317 × 222, fol. VIII, pag. 149. Iamblichi opera. Quam damus pagina extrema continet De communi math. scientia summaria inde a v. τά τε στεῤῥὰ καὶ βέβαια (pag. 97, 7 ed. Festa, Lipsiae 1891). In calce librarii subscriptio latina (cf. Vogel-Gardthausen pag. 181 sqq.). Eiusdem scribae specimen exhibet H. Omont Fac-similés de manuscrits grecs des XVe et XVIe siècles tab. 28 cf. p. 12.

49. Vat. gr. 302, an. 1561, chart., mm. 354 × 239, fol. VIII. 315. Theodori Metochitae Miscellanea philosophica et historica. Fol. 311v. 312r, quorum imagines vulgamus, continent c. 120 a verbis καὶ πειθόμενον ad verba μετὰ τοιαύτης (ed. Müller, Lipsiae 1821, pag. 823 lin. ult. — 826, 1). Fol. 315r subscriptio + ἐν ἔτει παρὰ ἀνδρέου τοῦ ταρ|μάρου τοῦ ἐπιδαυριώτου· | ,α φ ξα ὀκτωβρίῳ λ. + Inferius τέλος εἴληφεν σὺν θ(ε)ῷ ἡ παροῦσα βίβλος | μετὰ πλείστων καμά|των: ∾ (Vogel-Gardthausen pag. 16 sqq.). Aliud eiusdem scribae specimen exhibet Omont Fac-similés de mscr. grecs des XV et XVI siècles tab. 1.

50. Ottob. gr. 25 (olim Altaempsianus), an. 1565, chart., mm. 335 × 218, fol. 298. S. Nili opera. Foliorum, quorum imagines exhibemus, 297v. 298r, illud continet librarii subscriptionem Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν πάντων | ἕνεκεν δόξα σοι + | + ἔργον χειρῶν τάλανος τοῦ φιλοθέου | ἱερ(ομον)άχου ἡγουμένου ἁγ(ίας) μον(ῆς) τ(ῆς) ὑπερ(α)γ(ίας) θ(εοτό)κου | τοῦ ἱέρακ(ος) τ(ῆς) κύπρου: ∾ | τὸν δακτύλ(οις) γράψαντα, τὸν κεκτημ(έν)ον, | τὸν ἀναγινώσκοντα μετ᾽ εὐλαβεί(ας), | φύλαττε τοὺς τρεῖς ἡ τριὰς | τρισολβί(α) :· | ἔτους, ,ζογ΄ ἰν(δικτιῶν)ος η΄ + | (edd. Feron-Battaglini pag. 24 Vogel-Gardthausen p. 420); hoc carmen acrostichum (Φίλιππος Μοσχιτζος ἀρχιεπί[σκοπος]) praemissa oratione dominica litteris minutissimis exarato. De versibus τὸν δακτύλοις γράψαντα κτλ. cf. K. Krumbacher ΚΤΗΤΩΡ in Indogermanische Forschungen 25 (1909) p. 399.

51. Urb. gr. 61, saec. IX—X, membr., mm. 297 × 205, fol. I (add.), 269. Theophrasti historia plantarum et de plantarum causis. Quod exhibemus fol. 68r continet initium lib. V hist. plant. usque ad v. πτελέα· σφένδαμνος (1, 2).

52. Vat. gr. 2369 (ex bybl. collegii Romani Soc. Iesu, olim Mureti), saec. X, membr., mm. 300 × 190, fol. 279. Herodoti Historiarum libri I—IX (cod. D). Fol. 185r cuius imaginem exhibemus, continet finem libri VI et VII initium usque ad v. ἐκ Λακεδαίμονος· οὗτος (3,2). Fol. 1r in marg. sup. legitur Catal. inscrip. ex bibliot. Mureti. Cf. C. Hude Herodoti historiae I², Oxonii 1926, p. Vs., ubi codex saec. adscribitur XI

53. Urb. gr. 105, saec. X (fol. 1—55 saec. fort. XI), membr., mm. 270 × 192, fol. II. 478. Dionysii Halicarnassei antiquitates Romanae (cod. B). Fol. 108ʳ, cuius imaginem exhibemus, continet III 19, 1—6 a v. ὑφ' ἑκατέρων ad v. ὁ τὴν πλησίον. Fol. IIʳ m. saec. XV Visto p(er) mi franc(esc)o lucha (de quo vide sis Ioh. Mercati in prolegomenis editionis phototypae Ptolemaei Urbinatis 82). Fol. IIᵛ Iacobi a(n)geli († 1411 c.). De hoc Dionysii codice praestantissimo cf. C. Jacoby Dionysii Halic. ant. Rom. quae supersunt I, Lipsiae 1895, p. IV s.

54. Vat. gr. 1335 (ol. Fulvii Ursini), saec. X—XI (fol. 1—68. 238—245 rec. aetate suppleta), membr., mm. 282 × 215, fol. I (chart. add.), 246, in duo voll. dispertitus, quorum prius fol. 1—124 complectitur, alterum reliqua. Xenophontis opera (cod. B). Quod damus fol. 130ʳ continet Anab. I 9, 24—31 a v. μέγιστον κόσμον ad v. πάν. οὐ: in marg. scholia quae ed. V. Lundström Eranos, acta philologica Suecana, a. 1913 p. 175. Fol. 1ʳ m. saec. XV visto p(er) mi franc(esc)o da lucha (cf. n. 53): inferius ex libris Fulvii Ursini (cf. De Nolhac La bibliothèque de Fulvio Orsini pp. 184. 190. 347 n. 124). Fol. 1 ss. palimpsesta. Cf. K. Schenkl in Sitzungsber. d. k. Akad. d. Wissensch. zu Wien 83, 1876, p. 171 ss. et E. Piccolomini in Studi italiani di Filol. class. 3, 1895, p. 518 ss., quorum virorum doctorum alter codicem saec. XII tribuit, alter saec. XI.

55. Urb. gr. 102, saec. X—XI, membr. (f. 1—3 chart. rec.), mm. 270 × 220, fol. I (add.), 286. Polybii hist. excerpta (cod. F). Fol. 7ʳ, quod imagine phototypa repraesentamus, continet duo excerpta lib. II, scil. a v. τὸ μὲν γὰρ ἀνθρώπους ad v. εὐφρονοῦσιν (7, 1—4) et a v. τῆς δὲ συμπάσης ad v. τὴν προκειμένην (14, 4—7): in marg. scholia. Fol. 286ᵛ in marg. ext. m. paullo rec. μιχαὴλ ὁ παλα | . . . ος ἔγραψεν αὐτά: in marg. inf. al. m. ἡ βίβλος αὕτη . . . ἔχει δὲ φύλλα . . . ιακόσια (?) | καὶ πρός γε τούτοις ὀγδοήκοντα (?) δύο (?). Re vera codex comprehendit quaterniones κη' (quorum primus periit, septimus et tertiusdecimus uno fol. carent, ultimus non nisi 3 foliis constat) + quaternion. ια' (quorum postremus 3 tantum fol. habet).

56. Barberin. gr. 70, saec. XI exaratus, membr., mm. 210 × 155, fol. 155. Etymologicum Gudianum (cod. d). Quod exhibemus fol. 33ʳ continet litt. A a v. ἀτενὲς τὸ ἄγριον ad v. ἄτομον παρὰ τὸ (ed. de Stefani p. 225, 19—228, 5), cum schol. in marg. Scripturae exempla dedit Reitzenstein Geschichte d. griech. Etymologica, Lipsiae 1897, tavv. I (fol. 16ʳ), II (fol. 95ʳ).

57. Vat. gr. 101, post saec. XIV med. exarat., chart., mm. 221 × 167, fol. 184 (+ 55ᵃ. 91ᵃ). Demetrii Cydonii epistulae autographae (cf. Ioh. Mercati—Franchi de' Cavalieri Codices Vaticani greci I pp. 116—123. XXIV—XXV; Ioh. Mercati Notizie di Procoro e Demetrio Cidone etc. in Studi e testi 52 pp. 125 s., 157). Fol. 64ᵛ, cuius imaginem exhibemus, continet epistulam ad Manuel Palaeologum imp. (n. 36 Jorio). Exstant inter lineas inque marg. correctiones et additamenta ipsius Cydonii manu. Epistula inc. πρὸς θεοῦ πεῖθε. De commercio Cydonii et Manuel Palaeologi epistolico (c. 1389—c. 1397) cf. S. Berger de Xivrey in Mémoires de l'Académie des inscriptions 19, 1853, p. 187 ss.; E. Legrand Lettres de l'empereur Manuel Paléologue I, Paris 1893; Krumbacher Gesch. d. byz. Litteratur² p. 487.

58. Vat. gr. 1353 (ol. Fulvii Ursini) an. 1462, chart., mm. 230 × 164, fol. IX. 246. Epistolographi graeci manu Constantini Lascaris. Quod exhibemus fol. 214ᵛ continet s. Basilii M. epistulam 42 ad Iulianum inde a v. ἤδεις ἡμᾶς (Migne Patrol. gr. 32, 545 B 9). In fine rubr. litt. scriptum legitur κτῆμα ποθεινὸν κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως ὑπ' αὐτοῦ ἐν μεδιολάνῳ ἐκγραφέν. ,αυ: ξβ': atramento pallidiore subicitur τὰ δὲ ἐντεῦθεν ὕστερον ἐν μεσήνῃ ἐκγεγράφατο: δὶς ἐδέθη. Fol. IIIᵛ κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως κτῆμα καὶ πόνος: item fol. 242ᵛ, al. tamen m., κωνσταντίνου λασκάρεως καὶ πόνημα καὶ κτῆμα. Cf. H. Rabe Konstantin Laskaris in Zentralblatt f. Bibliothekswesen 45, 1928, p. 4. Fol. Iʳ Visto per mi Barth. Bardella a dì 6 Decembre 1464 (cf. codd. Regin. gr. 2 f. 326ᵛ, ap. Stevenson p. 3; Angel. gr. 76. 110. 121, ap. Muccio pp. 125. 152. 162). Codicem diligentissime descripsit A. Sabatucci in Studi italiani di Filol. class. 14, 1906, p. 385 ss. Cf. De Nolhac La Bibliothèque de Fulvio Orsini pp. 152. 337 n. 28.

59. Vat. gr. 2223 (ol. Columnensis), ante an. 1448 exaratus, chart., mm. 215 × 145, fol. III. 213. Georgii Scholarii in Porphyrii isagogen inque Aristotelis categorias et de interpretatione. Quod praebemus fol. 1ʳ continet epistulam ad Constantinum XI (IX) Palaeologum (1448—1453) nondum imperatorem, ipsius Georgii m. scriptam atque emendatam, usque ad v. ἐραστὰς καὶ (ed. Sp. Lampros Παλαιολόγεια II p. 14—15, 6). In marg. dextro sigillam bybliothecae Columnensis, in marg. inf. Ioh. card. de Salviatis († 1553). Fol. 213ᵛ † ἱερέως μιχαὴλ τοῦ χρισωχαράβη, m. saec. XV. De codice cf. Ioh. Mercati in Bessarione 24, 1920, p. 123 s.

60. Vat. gr. 1334 (ol. Fulvii Ursini), ante saec. XV med. exaratus a Georgio Chrysococce pro Francisco Philelpho, membr., mm. 267 × 170, fol. II. 104. Xenophontis Hipparchicus, de re equestri, Hiero, respublica Lacedaemonior.; Andronici peripatetici de perturbationibus; Synesii de providentia, de insomniis, Dio; Aristotelis de insomniis cum glossematis m. Theodori Gazae: in fine epigramma: ὁ Γαζῆς· | Καὶ χρήμαθ' ἃ λόγος ἄνακτι τῷ λυδίας νέμει, | φιλέλφος ὁ σοφὸς οὐδὲν οἰόμενος μέγα, | πρὸς κτῆσιν αὐτὴν παντοδαπῶν γε τευχέων, | πολλ' ἄλλα πάνυ γε καὶ τόδε ἔχων τυγχάνει, | χειρὶ γραφὲν τῇ χρυσοκόκκῃ τε καὶ ἐμῇ (ed. E. Legrand Bibliogr. hell. I p. XLVII). Fol. 101ʳ, cuius imaginem exhibemus, continet Aristot. de insomn. a v. φαίνεται μὲν διεστραμμένος ad v. ἂν δ' αὐτὴ (Bekker p. 461 col. 1, 15—col. 2, 14): in marg. Gazae glossemata. Fol. 1ʳ insignia Fr. Philelphi auro et coloribus picta, adpositis litteris Fʀ, Φ. Codex fuit Lactantii Ptolomei, postea Fulvii Ursini (v. Ioh. Mercati Scritti d'Isidoro il card. Ruteno, Roma 1926, pp. 139 s., 142. 149 s.; De Nolhac La bibliothèque de Fulvio Orsini pp. 145 s.; 337 n. 36).

Paul Maas Griechische Palaeographie in Gercke und Norden Einleitung in die Altertumswissenschaft I 9 ed. 3, p. 69—81. Leipzig, Teubner 1927.

Wilhelm Schubart Griechische Palaeographie in Handbuch der Altertumswissenschaft, herausgeg. v. Walter Otto I. Abt., IV. Teil, 1. Band, München 1925.

Victor Gardthausen Griechische Palaeographie ed. 2, Leipzig, Teubner 1911—1913.

Edward Maunde Thompson Handbook of Greek and Latin Palaeography, London ed. 2. 1894.

Marie Vogel und Victor Gardthausen Die griechischen Schreiber des Mittelalters und der Renaissance = Beihefte zum Zentralblatt für Bibliothekswesen XXXIII. Leipzig, Harrassowitz 1909. (= Vogel-Gardthausen.)

Henri Omont Facsimilés des plus anciens manuscrits grecs en onciale et en minuscule du IVᵉ au XIIᵉ siècle, Paris, Leroux 1892. (= Omont anc.)

Henri Omont Facsimilés des manuscrits grecs datés de la Bibliothèque Nationale du IXᵉ au XIVᵉ siècle, Paris, Leroux 1890. (= Omont. dat.)

Henri Omont Facsimilés des manuscrits grecs des XVᵉ et XVIᵉ siècles, Paris, 1887.

Girolamo Vitelli e Cesare Paoli Collezione Fiorentina di facsimili paleografici greci e latini, Firenze, Le Monnier 1884—97. (= Vitelli-Paoli.)

Gvilelmvs Wattenbach et Adolfvs von Velsen Exempla codicum Graecorum litteris minusculis scriptorum. Heidelbergae, Koester 1878. (= Wattenbach-v. Velsen.)

Palaeographical Society Facsimiles of Manuscripts and Inscriptions edited by E. A. Bond and E. M. Thompson, London 1873—94 (2 series). New Palaeogr. Soc. 1892 sqq. (= Pal. Soc. et New Pal. Soc.)

Wilhelm Wattenbach Schrifttafeln zur Geschichte der griechischen Schrift, Berlin 1876—77. Scripturae graecae specimina, Berolini, 1883.

Bibliothèque Nationale département des manuscrits: Facsimilés de manuscrits Grecs, Latins et Français du Vᵉ au XIVᵉ siècle exposés dans la Galerie Mazarine, Paris, Leroux (= Bibl. nat. continet 8 tabulas Graecas).

Scato de Vries Album Palaeographicum. Tabulae LIV selectae ex cunctis iam editis tomis codicum Graecorum et Latinorum photographice depictorum, Lugduni Batavorum, Sijthoff 1909 (continet quinque codicum Graecorum tabulas 20).

Gregorius Cereteli et Sergius Sobolewski Exempla codicum Graecorum litteris minusculis scriptorum annorumque notis instructorum. Vol. I, Codices Mosquenses 1911, Vol. II, Codices Petropolitani 1913. Moskau.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ

P cap. XV.

ΚΑΙ ΕΛΑΒΕΝ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ
ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ ΟΙΚΟΥ ΚΥ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ ΟΙ
ΚΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ
ΤΑ ΔΟΡΑΤΑ ΤΑ ΧΡΥΣΑ Α
ΕΛΑΒΕΝ ΔΑΥΕΙΔ ΕΚ ΧΕΙ
ΡΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΑΔΡΑ
ΑΖΑΡ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΟΥΒΑ
ΚΑΙ ΕΙΣΗΝΕΓΚΕΝ ΑΥΤΑ
ΕΙΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΤΑ ΠΑΝ
ΤΑ Α ΕΛΑΒΕΝ ΟΠΛΑ ΤΑ ΧΡΥ
ΣΑ ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΡΟΒΟ
ΑΜ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΠΛΑ ΧΑΛ
ΚΑ ΑΝΤ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΕ
ΘΕΝΤΟ ΕΠ ΑΥΤΟΝ ΟΙ Η
ΓΟΥΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ
ΤΡΕΧΟΝΤΩΝ ΟΙ ΦΥΛΑΣ
ΣΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΠΥΛΩΝΑ
ΟΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ
ΕΓΕΝΕΤΟ ΟΤΕ ΕΙΣΕΠΟ
ΡΕΥΕΤΟ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ
ΟΙΚΟΝ ΚΥ ΚΑΙ ΗΡΟΝ ΑΥ
ΤΑ ΟΙ ΠΑΡΑΤΡΕΧΟΝΤΕΣ
ΚΑΙ ΑΠΗΡΕΙΔΟΝΤΟ ΑΥΤΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΕ ΤΩΝ ΠΑΡΑΤΡΕ
ΧΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΡΟΒΟΑΜ ΚΑΙ
ΠΑΝΤΑ Α ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΟΥΚ
ΙΔΟΥ ΤΑΥΤΑ ΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΝΑ ΕΝ ΒΙΒΛΙΩ ΛΟΓΩΝ ΤΩΝ
ΗΜΕΡΩΝ ΤΟΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥ
ΙΒ ΣΙΝ ΙΟΥΔΑ ΚΑΙ ΠΟΛΕ
ΜΟΣ ΗΝ ΑΝΑ ΜΕΣΟΝ ΡΟ
ΒΟΑΜ ΚΑΙ ΑΝΑ ΜΕΣΟΝ Ι
ΕΡΟΒΟΑΜ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ Η
ΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΕΚΟΙΜΗΘΗ
ΡΟΒΟΑΜ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΑ
ΤΕΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΘΑΠΤΕ
ΤΑΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩ
ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΠΟΛΕΙ ΔΑΥΕΙΔ
ΚΑΙ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΝ ΑΒΙΟΥ
ΥΙΟΣ ΑΥΤΟΥ ΑΝΤ ΑΥΤΟΥ

ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΟΚΤΩΚΑΙΔΕ
ΚΑΤΩ ΕΤΕΙ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝ
ΤΟΣ ΙΕΡΟΒΟΑΜ [illegible]
ΒΑΣΙΛ[illegible]
ΥΙΟΣ [illegible]
ΔΑ ΚΑΙ ΕΞ ΕΤΗ [illegible]
ΣΕΝ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ [illegible]
ΤΡΟΣ ΑΥΤΟΥ [illegible]
ΓΑΤΗΡ ΑΒΕΣΣΑΛ[illegible]
ΕΠΟΡΕΥΘΗ ΕΝ ΤΑΙΣ ΑΜΑΡ
ΤΙΑΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΑΥΤΟΥ
ΑΙΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΕΝΩΠΙ
ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΥΚ ΗΝ Η ΚΑΡ
ΔΙΑ ΑΥΤΟΥ ΤΕΛΕΙΑ ΜΕΤΑ
ΚΥ ΘΥ ΑΥΤΟΥ ΩΣ Η ΚΑΡΔΙ
Α ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΑΥΤΟΥ Ο
ΤΙ ΔΙΑ ΔΑΥΕΙΔ ΕΔΩΚΕΝ
ΑΥΤΩ ΚΣ ΚΑΤΑΛΕΙΜΜΑ
ΙΝΑ ΣΤΗΣΗ ΤΕΚΝΑ ΑΥ
ΤΟΥ ΜΕΤ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΣΤΗ
ΣΗ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΩΣ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΔΑΥΕΙΔ ΤΟ ΕΥ
ΘΕΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΚΥ ΟΥΚ Ε
ΞΕΚΛΙΝΕΝ ΑΠΟ ΠΑΝΤΩΝ
ΩΝ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΑΥΤΩ
ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ
ΖΩΗΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ
ΛΟΙΠΑ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΑΒΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ Α ΕΠΟΙΗΣΕ
ΟΥΚ ΙΔΟΥ ΤΑΥΤΑ ΓΕΓΡΑΜ
ΜΕΝΑ ΕΠΙ ΒΙΒΛΙΩ ΛΟΓΩ
ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΤΟΙΣ ΒΑΣΙ
ΛΕΥΣΙΝ ΙΟΥΔΑ ΚΑΙ ΠΟ
ΛΕΜΟΣ ΗΝ ΑΝΑ ΜΕΣΟΝ Α
ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑ ΜΕΣΟΝ ΙΕ
ΡΟΒΟΑΜ ΚΑΙ ΕΚΟΙΜΗΘΗ
ΑΒΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΑΤΕ
ΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΕΙΚΟ
ΣΤΩ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΩ ΕΤΕΙ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΒΟΑΜ ΚΑΙ ΘΑ
ΠΤΕΤΑΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΑΤΕ
ΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΠΟΛΕΙ ΔΑΥ

ΕΙΔ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ ΑΣΑ
[illegible] ΑΥΤΟΥ ΑΝΤ ΑΥΤΟΥ
[illegible] ΕΝΙΑΥΤΩ [illegible]
[illegible] ΚΑΙ ΕΙΚΟΣ [illegible]
[illegible]
[illegible] ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΜΗ
ΤΡΟΣ ΑΥΤΟΥ ΑΝΑ ΘΥΓΑ
ΤΗΡ ΑΒΕΣΣΑΛΩΜ ΚΑΙ Ε
ΠΟΙΗΣΕΝ ΑΣΑ ΤΟ ΕΥΘΕΣ
ΕΝΩΠΙΟΝ ΚΥ ΩΣ ΔΑΥΕΙΔ
Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΦΕΙ
ΛΕΝ ΤΑΣ ΤΕΛΕΤΑΣ ΑΠΟ
ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΕΞΑΠΕΣΤΕΙ
ΛΕΝ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΠΙΤΗ
ΔΕΥΜΑΤΑ Α ΕΠΟΙΗΣΑΝ
ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΑΝΑ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΑΥ
ΤΟΥ ΜΕΤΕΣΤΗΣΕΝ ΤΟΥ
ΜΗ ΕΙΝΑΙ ΗΓΟΥΜΕΝΗΝ
ΚΑΘΩΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΣΥΝ
ΟΔΟΝ ΕΝ ΤΩ ΑΛΣΕΙ ΑΥΤΗ
ΚΑΙ ΕΞΕΚΟΨΕΝ ΑΣΑ ΤΑΣ
ΚΑΤΑΔΥΣΕΙΣ ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ
ΕΝΕΠΡΗΣΕΝ ΠΥΡΙ ΕΝ ΤΩ
ΧΕΙΜΑΡΡΩ ΤΩ ΚΕΔΡΩ
ΤΑ ΔΕ ΥΨΗΛΑ ΟΥΚ ΕΞΗΡΕ
ΠΛΗΝ Η ΚΑΡΔΙΑ ΑΣΑ ΗΝ
ΤΕΛΕΙΑ ΜΕΤΑ ΚΥ ΠΑΣΑΣ
ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΕΙΣΗΝΕΓΚΕΝ ΤΟΥΣ ΚΙ
ΟΝΑΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΑΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΙΟΝΑΣ ΑΥΤΟΥ
ΕΙΣΗΝΕΓΚΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙ
ΚΟΝ ΚΥ ΑΡΓΥΡΟΥΣ ΚΑΙ
ΧΡΥΣΟΥΣ ΚΑΙ ΣΚΕΥΗ
ΙΓ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ ΗΝ ΑΝΑ ΜΕ
ΣΟΝ ΑΣΑ ΚΑΙ ΑΝΑ ΜΕΣΟ
ΒΑΑΣΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΣΡΑΗΛ

Bibliorum Codex Vaticanus B. saec. IV. (Vat. gr. 1209.)

74

Cassius Dio saec. V Vat. gr. 1288

Evangeliarium graece et coptice. saec. V/VI. (Borg. copt. 109)

Prophetarum Codex Marchalianus Q. saec. VIII. (Vat. gr. 2125.)

Doctrina Patrum. saec. VIII/IX. (Vat. gr. 2200)

S. Gregorius Magnus graece. a. 800 Romae scriptus. (Vat. gr. 1666.)

ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν·
ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου:
ἀπὸ τῶν ἐναντίων δυνάμεων τῶν ἁρπαζόντων
τὴν ψυχήν μου τὴν μαινομένην:
ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ:
ἐπὶ τῶν ἁγίων σου διηγήσομαι τὴν παρασχεθεῖσάν μοι
γενομένην βοήθειαν:
ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε:
καὶ ἐπὶ λαοῦ πολλοῦ αἰνέσεως:
μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως:
οἱ μισοῦντές με δωρεὰν καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς:
οἱ μισοῦντές με ἀκαίρως καὶ βουλευόμενοι ἀνε-
λεῖν με:
ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν:
καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο:
ὡς λογισμοὶ [illegible] ὑπεισερχόμενοι ἐπεχεί-
ρουν καταβαλεῖν με:
ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν:
καταπιεῖν με ἐζήτουν:
εἶπον εὖγε εὖγε, εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν:
καὶ λέγουσιν, ναὶ ναί· ἑωρῶμεν αὐτὸν πίπτοντα:
εἶδες κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς:
κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ:
ἴδε εἰς κύριε, μὴ ἐάσῃς με ἀβοήθητον:
ἐξεγέρθητι κύριε καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου:
εἰς αὐτὸ τοῦτο ἑαυτὸν διεγείρων εἰς τὸ [illegible]
τὴν ἀδικίαν μου:
ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου:
ἣν ἔχω πρὸς τὰς τοῦ ἐχθροῦ δυνάμεις:
κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου:

Hesychii comm. in Psalmos. a. 897 in Laconia scriptus. (*Pal. gr. 44)

Catena in Iob. saec. IX. (Vat. gr. 749.)

Plato. saec. IX/X. (Vat. gr. 1.)

[illegible]

Lucianus, saec. IX/X. (Vat. gr. 90.) et subscriptio Jacobi metropolitae Larissensis (id.*)

\+ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΟΙΚΗΣΕΩΝ +

Mathematici. saec. IX/X. (Vat. gr. 204.)

[illegible]

Vitae Sanctorum. a. 916 Constantinopoli scriptus. (Vat. gr. 1660.)

ΕΠΙ ΤΟΥ ΛΕΠΡΟΥ

ΚΑΤΑΒΑΝΤΙ ΔΕ ΑΥ
ΤΩ ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΗΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΑΥ
ΤΩ ΟΧΛΟΙ ΠΟΛΛΟΙ· ΚΑΙ
ΙΔΟΥ ΛΕΠΡΟΣ ΠΡΟΣΕΛΘΩΝ
ΠΡΟΣΕΚΥΝΕΙ ΑΥΤΩ
ΛΕΓΩΝ· ΚΕ· ΕΑΝ ΘΕΛΗΣ·
ΔΥΝΑΣΑΙ ΜΕ ΚΑΘΑ
ΡΙΣΑΙ· ΚΑΙ ΕΚΤΕΙΝΑΣ
ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΗΨΑΤΟ
ΑΥΤΟΥ Ο ΙΣ ΛΕΓΩΝ·
ΘΕΛΩ ΚΑΘΑΡΙΣΘΗ
ΤΙ· ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ ΕΚΑ
ΘΑΡΙΣΘΗ ΑΥΤΟΥ
Η ΛΕΠΡΑ· ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΑΥ
ΤΩ Ο ΙΣ· ΟΡΑ ΜΗΔΕΝΙ
ΕΙΠΗΣ· ΑΛΛ ΥΠΑΓΕ·
ΣΕΑΥΤΟΝ ΔΕΙΞΟΝ ΤΩ
ΙΕΡΕΙ· ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΝΕΓ
ΚΕ ΤΟ ΔΩΡΟΝ· Ο ΠΡΟ
ΣΕΤΑΞΕ ΜΩΥΣΗΣ· ΕΙΣ
ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΑΥΤΟΙΣ·
ΕΙΣΕΛΘΟΝΤΙ ΔΕ ΑΥ
ΤΩ ΕΙΣ ΚΑΠΕΡΝΑ
ΟΥΜ· ΠΡΟΣΗΛΘΕΝ ΑΥ
ΤΩ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡ

ΠΑΡΑΚΑΛΩΝ ΑΥΤΟΝ
ΚΑΙ ΛΕΓΩΝ· ΚΕ· Ο ΠΑΙΣ
ΜΟΥ ΒΕΒΛΗΤΑΙ ΕΝ ΤΗ
ΟΙΚΙΑ ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΣ
ΔΕΙΝΩΣ ΒΑΣΑΝΙΖΟΜΕ
ΝΟΣ· ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΩ
Ο ΙΣ· ΕΓΩ ΕΛΘΩΝ ΘΕΡΑ
ΠΕΥΣΩ ΑΥΤΟΝ· ΚΑΙ Α
ΠΟΚΡΙΘΕΙΣ Ο ΕΚΑΤΟΝ
ΤΑΡΧΟΣ ΕΦΗ· ΚΕ ΟΥ
ΚΕΙΜΙ ΙΚΑΝΟΣ ΙΝΑ
ΜΟΥ ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΤΕΓΗΝ
ΕΙΣΕΛΘΗΣ· ΑΛΛΑ ΜΟΝΟ
ΕΙΠΕ ΛΟΓΩ· ΚΑΙ ΙΑΘΗ
ΣΕΤΑΙ Ο ΠΑΙΣ ΜΟΥ· ΚΑΙ
ΓΑΡ ΕΓΩ ΑΝΟΣ ΕΙΜΙ Υ
ΠΟ ΕΞΟΥΣΙΑΝ· ΕΧΩΝ
ΥΠ ΕΜΑΥΤΟΝ ΣΤΡΑ
ΤΙΩΤΑΣ· ΚΑΙ ΛΕΓΩ
ΤΟΥΤΩ ΠΟΡΕΥΘΗΤΙ·
ΚΑΙ ΠΟΡΕΥΕΤΑΙ· ΚΑΙ
ΑΛΛΩ ΕΡΧΟΥ· ΚΑΙ ΕΡΧΕ
ΤΑΙ· ΚΑΙ ΤΩ ΔΟΥΛΩ
ΜΟΥ ΠΟΙΗΣΟΝ ΤΟΥΤΟ·
ΚΑΙ ΠΟΙΕΙ· ΑΚΟΥΣΑΣ ΔΕ
Ο ΙΣ ΕΘΑΥΜΑΣΕΝ· ΚΑΙ

Evangelia a. 949 (Vat. gr. 354)

Vitae Sanctorum. a. 965. (Vat. gr. 1591.)

ἢ τὸν ἄρτον τοῦτον· ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τ[illegible] ἀναξίως τοῦ κυ. ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυ. τί δή-ποτε; ὅτι ἐξέχεεν αὐτὸ καὶ σφαγὴν τὸ πρᾶγμα ἀπέφηνεν· οὐκέτι θυσίαν· ὥσπερ οὖν καὶ τότε οἱ κεντήσαντες· οὐχ ἵνα πίωσιν ἐκέντησαν· ἀλλ' ἵνα ἐκχέωσιν, οὕτως καὶ ὁ ἀναξίως μετιών. καὶ μηδὲν ἐντεῦθεν καρπούμενος· εἶδες πῶς φοβερὸν τὸν λόγον ἐποίησεν· καὶ μεθ' ὑπερβολῆς αὐτῶν καθήψατο πάνυ; δεικνὺς ὅτι εἰ οὕτως μετέχοιεν, τί ἂν εἴη, ἀναξίως μετέχοντες τῶν προκειμένων; πῶς γὰρ οὐκ ἀναξίως ὁ περιορῶν πεινῶντα· ὁ καταισχύνων; παρὰ τὸ περιιδεῖν· εἰ γὰρ τὸ μὴ δοῦναι ἐποίησεν ἐκβάλλει τῆς βασιλείας καὶ τὰς παρθένους τίς· μᾶλλον δὲ τὸ μὴ δαψιλῶς δοῦναι· καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖναι ἔλαιον εἶχον. ἀλλὰ δαψιλὲς οὐκ εἶχον· τὸ καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ ἐργάσασθαι, ἐν μόνον ἐλλεῖπον ἔσται κακόν· ποίαν ἂν

τὸ [illegible]· τί λέγεις· ποίαν ἀπολαύεις; τραπέζης μετέχεις τοιαύτης· καὶ πάντα τοῦ ὀφείλων καὶ πρᾳότερος εἶναι· καὶ τῶν ἀγγέλων ἴσος. πάντων ὠμότερος γίνεσαι· αἵματος ἐγεύσω δεσποτικοῦ, καὶ τὸν ἀδελφὸν οὐδὲ οὕτως ἐπιγινώσκεις· καὶ ποίας ἄξιος εἶ συγγνώμης· καὶ τοι γε καὶ πρὸ τούτου ἐγνωκέναι· ἀπὸ τῆς τραπέζης αὐτὸν ἐπιγνῶναι ἐχρῆν· νῦν δὲ, καὶ αὐτὴν ἀτιμάζεις τὴν τράπεζαν· τὸν ἐλεήμονα καταξιώσαντα μέτοχον εἶναι. τῶν σῶν οὐχ ἡγούμενος ἄξιον εἶναι σιτίων· οὐκ ἤκουσας πῶς ὁ [illegible] ὁ τὰ ἑκατὸν δηνάρια αἰτῶν τῶν· πῶς δ' ὀργισθεὶς ἐξενεχθεῖσαν μυρίων ταλάντων δωρεὰν ἐποίησεν; οὐ [illegible] εἰς τί πάθον, τίς γίνεσαι; οὐκ ἀναμιμνήσκεις σαυτὸν ὅτι τούτου τοῦ πένητος ἐνδεέστερος πολὺ πτωχότερος ἦς ἐν καὶ [illegible] μυρίων γέμοντα αὐτὸς ἁμαρτημάτων; ἀλλ'

S. Johannes Chrysostomus. a. 981 Constantinopoli scriptus. (Vat. gr. 2155.)

Euchologium. a. 983(?) in Calabria scriptus. (Reg. gr. 75.)

δικασ ὅτι ἐξουσίαν ἔχω
σταυρῶσαί σε, κ(αὶ) ἐξουσίαν
ἔχω ἀπολῦσαί σε·:· ἀ-
πεκρίθη ὁ ἰ(ησοῦ)ς· οὐκ εἶχες
ἐξουσίαν οὐδεμίαν, κατ' ἐμοῦ
εἰ μὴ ἦν σοι δε-
δομένον ἄνωθεν· διὰ
τοῦτο ὁ παραδιδούς
μέ σοι μείζονα ἁμαρ-
τίαν ἔχει· ἐκ τούτου
οὖν, ἐζήτει ὁ πιλᾶτος,
ἀπολῦσαι αὐτόν·:· οἱ ζ' τὸν ἰ(ησοῦ)ν·
δὲ ἰουδαῖοι, ἔκραυγα-
ζον λέγοντες· ἐὰν
τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐ-
κ εἶ φίλος τοῦ καίσα-
ρος·:· πᾶς ὁ βασιλέα
ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντι-
λέγει τῷ καίσαρι·:· ὁ
οὖν πιλᾶτος ἀκού-
σας τοῦτον τὸν λόγον,
ἤγαγεν ἔξω τὸν ἰ(ησοῦ)ν κ(αὶ) ἐ-
κάθισεν ἐπὶ τοῦ βήμα-
τος· εἰς τόπον λεγόμε-
νον λιθόστρωτον, ἑ-
βραϊστὶ δὲ γαββαθᾶ·
ἦν δὲ παρασκευὴ
τοῦ πάσχα, ὥρα
ἦν ὡσεὶ ἕκτη· κ(αὶ) λέγει

τοῖς ἰουδαίοις· ἴδε ὁ
βασιλεὺς ὑμῶν·:· οἱ
δὲ ἐκραύγαζον· ἆρον
ἆρον σταύρωσον αὐτόν·:·
λέγει αὐτοῖς ὁ πιλᾶ-
τος· τὸν βασιλέα ὑ-
μῶν σταυρώσω;·:· ἀπε-
κρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς·
οὐκ ἔχομεν βασιλέα,
εἰ μὴ καίσαρα·:· τό-
τε οὖν παρέδωκεν
αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρω-
θῇ·:· ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ε(Κ)
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ·:·
Τ(ῷ) καιρῷ ἐκείνῳ
ἰδὼν ἰούδας
ὁ παραδοὺς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη,
μεταμεληθεὶς, ἀ-
πέστρεψε τὰ τριά-
κοντα ἀργύρια
τοῖς ἀρχιερεῦσι κ(αὶ)
πρεσβυτέροις
λέγων· ἥμαρτον
παραδοὺς αἷμα ἀ-
θῷον·:· οἱ δὲ εἶπον·
τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄ-
ψει· κ(αὶ) ῥίψας τὰ ἀργύ-
ρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώ-
ρησεν· κ(αὶ) ἀπελθὼν ἀ(πήγξατο)

Evangeliarium. a. 991 Cajetae scriptus. (*Vat. gr. 2138.)

S. Johannes Chrysostomus a. 992. (Urb. gr. 20)

Homiliae. a. 1014 in monte Atho scriptae. (Ottob. gr. 422.)

÷ πρὸς ἀρειανοὺς
καὶ εἰς ἑαυτόν ÷

Ποῦ ποτέ εἰσιν οἱ τὴν πε-
νίαν ἡμῶν ὀνειδίζοντες·
καὶ τὸν πλοῦτον κομπά-
ζοντες· οἱ πλήθει τὴν
ἐκκλησίαν ὁρίζοντες· καὶ
τὸ μικρὸν διαπτύοντες· οἱ
μικρόν· οἱ καὶ θεότητα
μετροῦντες· καὶ λαὸν στα-
θμίζοντες· οἱ τὴν ψάμ-
μον τιμῶντες· καὶ τοὺς
φωστῆρας ὑβρίζοντες·
οἱ τοὺς κόχληκας θη-
σαυρίζοντες· καὶ τοὺς
μαργαρίτας περιορίζον-
τες· οἱ γὰρ ἴσασιν, ὅτι
οὐ τοσοῦτον ψάμμος ἀστέ-
ρων ἀριθμὸς πλείων· καὶ
λίθων διαυγῶν κόχληκες,
ὅσον ταῦτα ἐκείνων κα-
θαρώτερα καὶ τιμι-
ώτερα· πάλιν μαργα-
ρῖται· πάλιν ὁ πλήθει·
πάλιν ὁ κύριος. ἢ καὶ μὴ ποτ'

ἐστι· μικρὸν ἐπίσχες τὴν
ἀπειλήν. ἐγὼ φθέγξο-
μαι· οὐχ ὑβριζόμενοι, ἀλ-
λ' ἐλεγχόμενοι· οὐκ ἀπει-
λούμενοι. ἀλλ' ὀρθὰ διαλεγόμεν-
οι· οὐ πλήττομεν, ἀλλ' ἰα-
τρεύομεν· Ὑβρισταὶ
καὶ τοῦτο δοκεῖ; τῆς σῆς ὑ-
περηφανίας· Καίτοι τοῦ
θεοῦ δοῦλον ποιῶ τὸν ὁ-
μότιμον· ὡς δέομαι. δέξαι
τὴν παρρησίαν· καὶ
ἀδελφὸς ἀδελφὸν ἐλέγ-
χει πολλὸν διαιτούμενος·
κούφισόν σου τοῦ θυμοῦ πρὸς
τὸ μικρὸν ἃ φθέγξομαι· πρα-
ότερον καὶ συμμετρο-
μένοις; Λαός μου, τί
ἐποίησά σοι. ἢ τί ἠδίκη-
σά σε· ἢ τί παρηνώχλη-
σά σοι· μᾶλλον δὲ πρὸς
ὑμετέρους τὸν ὑβριστὴν ὁ λόγος·
καλῶς μὲν τοὺς ἀλλή-
λους ἐπιτηροῦμεν καὶ
ροις. Καὶ τὸ συνέχον
τοῖς ὑβρισταῖς ...
μικροῦ τοῦ μὲν ...
τοὺς ἡμῶν καιρικῶν. δι...

ΜΗΝ ϹΕΠΤΕΜΒΡΙΟϹ.
ΚΑΙ ΑΡΧΗ ΤΗϹ ΙΝΔΙΚΤΟΥ:

Menologium Basilii II. (c. 976/1025) Constantinopoli scriptus. (Vat. gr. 1613.)

Novum Testamentum. a. 1037 in Sicilia scriptus. (Vat. gr. 1650.)

οὐδὲ [illegible] ... καὶ τῇ ἐλπίδι τρεφόμενος· Καὶ ἔκλεισε κύριος ὁ θεὸς ἔξωθεν αὐτοῦ τὴν κιβωτόν· καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ [illegible] ὁ ἐπιμελὴς ἀκροατής. Ὁ κύριος [illegible] ἐπὶ τῆς γῆς [illegible] ἔξωθεν τὸ γεγονὸς [illegible]· ἐγένετο γάρ φησιν ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· καὶ ἐπληθύνθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτόν· καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ· καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος· τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς· Ὁρᾶτε πῶς

Αἰ[illegible] ... πολλὴν [illegible] ... καὶ [illegible] αὔξησιν βουλόμενος [illegible] ... ἐπεκράτει γὰρ τὸ ὕδωρ φησὶ σφόδρα σφόδρα· καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ· δεκαπέντε πήχεις ὑψώθη ἐπάνω τὸ ὕδωρ· καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη· [illegible] ... ὡς τὸ [illegible] γενόμενα· [illegible] ... καὶ μετὰ τοσαύτας [illegible] ἀκούομεν τῆς γραφῆς [illegible] ... ἀφορμήν· [illegible] ... οὐκ ἂν ὁ [illegible]

λε

S. Johannes Chrysostomus. a. 1054. (Pal. gr. 259.)

S. Basilius Magnus. a. 1073. (Reg. gr. 18.)

περὶ ἀοργησίας καὶ πραότητος +

Johannes Climacus. a. 1092. (*Reg. gr. 41.)

Thucydides cum scholiis, saec. XI/XII. (Vat. gr. 126)

β

Ἡ μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος οὖσα τῆς ὅλης συντάξεως πρώτη· περιέχει τὰς κατ' Αἴγυπτον πράξεις· ἐν αἷς ὑπάρχει τά τε περὶ τῶν θεῶν παρ' Αἰγυπτίοις μυθολογούμενα· καὶ περὶ τῆς τοῦ Νείλου φύσεως καὶ τἆλλα τὰ περὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον παραδοξολογούμενα· πρὸς δὲ τούτοις· περί τε τῆς κατ' Αἴγυπτον χώρας καὶ τῶν ἀρχαίων βασιλέων· τὰ ὑφ' ἑκάστου πραχθέντα· ἑξῆς δὲ κατετάχθησαν αἱ κατασκευαὶ τῶν πυραμίδων, τῶν ἀναγραφομένων ἐν τοῖς ἑπτὰ θαυμαζομένοις ἔργοις· ἔπειτα διήλθομεν περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν δικαστηρίων· ἔτι δὲ τῶν ζῴων τῶν παρ' Αἰγυπτίοις θαυμαζομένων· πρὸς δὲ τούτοις, τὰ περὶ τὴν τελευτὴν νόμιμα· καὶ ὅσοι τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐπὶ παιδείᾳ θαυμαζομένων παραβαλόντες εἰς Αἴγυπτον· καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων μαθόντες μετήνεγκαν εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἐν ταύτῃ δὲ ἀναγράψομεν τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν γενομένας πράξεις ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις· τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς τῶν Ἀσσυρίων ἡγεμονίας ποιησάμενοι· τὸ παλαιὸν τοίνυν κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπῆρχον ἐγχώριοι βασιλεῖς· ὧν οὔτε πρᾶξις ἐπίσημος οὔτε ὄνομα μνημονεύεται· πρῶτος δὲ τῶν εἰς ἱστορίαν καὶ μνήμην παραδεδομένων, Νίνος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων μεγάλας πράξεις ἐπετελέσατο· περὶ οὗ τὰ κατὰ μέρος ἀναγράφειν πειρασόμεθα· γενόμενος γὰρ φύσει πολεμικὸς καὶ ζηλωτὴς τῆς ἀρετῆς, καθώπλισε τῶν νέων τοὺς κρατίστους· γυμνάσας δ' αὐτοὺς πλείονα χρόνον· συνήθεις ἐποίησε πάσῃ κακοπαθείᾳ καὶ πολεμικοῖς κινδύνοις· συστησάμενος οὖν στρατόπεδον ἀξιόλογον, συμμαχίαν ἐποιήσατο πρὸς Ἀριαῖον τὸν βασιλέα τῆς Ἀραβίας· ἣ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐδόκει πλήθειν ἀλκίμων ἀνδρῶν· ἔστι δὲ καθόλου

Diodorus saec. XI/XII. (Vat. gr. 130.)

Dionysius Areopagita cum scholiis [illegible]

ρος μεταλαμβανόμενον· θεωρίας γὰρ ἦν τὸ φυτόν
ὡς ἐμὴ θεωρία· τοῖς μὲν ὁμοίοις [illegible] ἀσφαλὲς
τοῖς τὴν ἕξιν τελεωτέροις· οὐ καλὸν δὲ τοῖς ἁπλου-
στέροις ἔτι καὶ τὴν ἔφεσιν λιχνοτέροις· ὥσπερ οὐ-
δὲ τροφὴ τελεία [illegible] τοῖς ἁπαλοῖς ἔτι καὶ δεο-
μένοις γάλακτος·

[illegible] Ἐπειδὴ [illegible] τὸν ἄνθρωπον διατρίβειν ἐν τῷ παραδείσῳ ὁ
φησὶν ὅτι ἐκεῖνος ὁ παράδεισος οὗτος, ἤτοι αἰσθητὸς ἢ νο-
ητός· ἀλλ' [illegible] δοκεῖ [illegible] ὡς ἄνθρωπος αἰσθη-
τὸς ἅμα καὶ νοητὸς [illegible], οὕτως καὶ τὸ
τούτου [illegible] αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητόν. [illegible]
[illegible] τὸ γὰρ σῶμα [illegible]
θειοτάτῳ χωρῷ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Basilica. a. 1167 in Creta scriptus. (Pal. gr. 13.)

Euchologium, a. 1177 Hydrunti in Calabria scriptus (Ottob. gr. 344)

Novum Testamentum. a. 1282. (Ottob. gr. 381.)

Florilegium Patristicum, saec. XII. (Vat. gr. 1431.)

Catena in Ecclesiasten. a. 1293 (*Vat. gr. 1694)

Rotulus Liturgiae S. Marci. a. 1209. (Vat. gr. 2281.)

[illegible]

Menaeum. a. 1260 (*Reg. gr. 63.)

Hymni sacri cum commentariis. a. 1282 in insula Chalce scriptus. (*Reg. gr. 31.)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ · ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ · Α ·

1 Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπε-
χείρησαν ἀνατάξασθαι
διήγησιν περὶ τῶν πε-
πληροφορημένων ἐν
ἡμῖν πραγμάτων καθὼς
παρέδοσαν ἡμῖν
οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται
καὶ ὑπηρέται γενόμενοι
τοῦ λόγου · ἔδοξε κἀμοὶ
παρηκολουθηκότι
ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς
καθεξῆς σοι γράψαι κράτιστε
θεόφιλε · ἵνα ἐπιγνῷς πε-
ρὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν
ἀσφάλειαν · Ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις ἡρώδου τοῦ βασιλέ-
ως τῆς ἰουδαίας · ἱερεύς τις
ὀνόματι ζαχαρίας · ἐξ ἐφη-
μερίας ἀβιά · καὶ ἡ γυνὴ αὐ-
τοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων ἀαρὼν
καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐλισά-
βετ · ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμ-
φότεροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς

EVANGELIUM SECUNDUM LUCAM:

[Q]uoniam quidem multi conati
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
nobis qui ab initio ipsi viderunt
et ministri fuerunt · ser-
monis · visum est et mihi
a principio assecuto omni-
bus diligenter · ex or-
dine tibi scribere optime
theophile · ut cognoscas
eorum verborum de quibus erudi-
tus es veritatem · Fuit in die-
bus herodis regis
iudee · sacerdos quidam no-
mine zacharias · de vice
abia · et uxor illi de fi-
liabus aaron et nomen
eius helisabeth · Erant
autem iusti ambo ante
deum · incedentes
in omnibus mandatis

Evangelia graece et latine. a. 1292 in Calabria scriptus. (Barb. gr. 541.)

σιν ἔχειν ἔφη, ὥσπερ καὶ
ἐπὶ τοῦ κρίνειν ἐξουσίαν,
ὁ θεὸς ἂν τοῦτο ἐποίει
ας· διὰ μὲν τοῦ ἄρχειν
φθάσαι τὴν ἐξουσίαν,
καταδικάζων οἷς ὁ θεὸς
ἐδημιούργησε· διὰ δὲ
τὴν πρόγνωσιν ἀναγκαί-
ως δὲ τοῦ κρίνειν· οὓς
μὲν ὡς δικαίους δικαι-
ῶν, οὓς δὲ ὡς ἀδίκους
καταδικάζων· καὶ ὁ
Πέτρος φησίν· ὀρθῶς ἔφης καὶ ἀ-
ληθῶς· ἀδύνατον γὰρ
τινὰ πρόγνωσιν ἔχ-
οντα, κρίνειν ὀρθῶς·
ὅμοιοι γὰρ φαίνονται
τινὲς ἀγαθοί, ἀτιμηται
κρύφα διὰ τὸ [illegible]
ὅμοιοι δὲ ἀγαθοὶ [illegible]
κολησ [illegible], καὶ οἱ
ἀπολαμβανόμενοι·
ἀλλὰ καὶ τοῦ ἱκανῶς ζῆν
[illegible] κρίνειν ἐξουσίαν

τὶς ἄρχων δικάζει, οὐδὲ
[illegible] εἶπεν [illegible]
καὶ ὡς δικάζειν· ὅμοιοι
γὰρ φαίνονται [illegible] εἶναι
[illegible] βασάνου [illegible]
[illegible] ἀθρόως [illegible]
ἀθῶοι· ἕτεροι δὲ [illegible]
ἀθῶοι τυγχάνοντες [illegible]
βασάνου [illegible]
[illegible] καὶ διὰ τοῦτο καὶ
[illegible] ἑαυτῶν [illegible]
αἴτιοι ἐκολάσθησαν·
Καὶ ὁ Πέτρος [illegible]
[illegible] ἔφη· τὸ δὲ [illegible]
ζον, ἀκούσον· ὅμοιον ἄν-
θρωπον [illegible]
[illegible] τὸν [illegible]
ὧν ποιοῦσιν, [illegible]
αὐτῶν· ἀλλὰ δὲ, καὶ [illegible]
δίκαιον δὲ ἕκαστον [illegible]
ἰδίοις ἁμαρτήμασι [illegible]
[illegible] τοῖς κατορ-
θώμασι [illegible]
σθαι· ἀδύνατον δὲ τινι·

Epitome Clementina. a. 1300 in monte Atho scriptus. (Ottob. gr. 426.)

Nicomachi Geraseni Introductio arithmetica. a. 1321. (*Vat. gr. 256.)

Aristotelis Analytica priora cum commentario. a. 1294. (*Barb. gr. 164.)

[illegible] καὶ [illegible] ἀπὸ [illegible] τοῖς κληρικοῖς καὶ [illegible] [illegible]

Πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι· τὸ πεσόντες ἐπιθύσαντες, εἶτα [illegible] ἀναπαλαίσαντες, μόνης τῆς καθέδρας καὶ τῆς τιμῆς μετέχειν [illegible] [illegible] [illegible] πρεσβυτέρους καὶ διακόνους, ἐν καιρῷ δὲ [illegible] [illegible] ἀλήθειαν προσελθόντας, ἀναπαλαίσαντας [illegible] μόνης τῆς καθέδρας καὶ τῆς τιμῆς μετέχειν ὀφείλουσιν· ἱερατικὸν δὲ μὴ ἐνεργεῖν [illegible] [illegible] ἢ λόγους διδασκαλικοὺς [illegible] ἢ ὅλως τῶν λειτουργιῶν [illegible] Οἱ βασανισθέντες καὶ βιασθέντες ἀληθῶς, καὶ μηδὲ τὸ γενναῖον [illegible] λαβόντες εἰς δόλον, τῆς κοινωνίας μὴ κωλυέσθωσαν· εἰ λαϊκοὶ δὲ τοῦτο πεπόνθασιν, ὡς μηδὲν ἡμαρτηκότες, εἰ βούλοιντο χειροτονίας τυχεῖν, [illegible] [illegible] Οἱ μετὰ βασάνων [illegible] βιασθέντες, τῶν βιαζομένων τῷ στόματι αὐτῶν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] τῆς τάξεως καὶ [illegible] [illegible] τῷ σχήματι [illegible] τῆς κοινωνίας μὴ κωλυέσθωσαν [illegible] εἰ δὲ λαϊκοὶ εἶεν οἱ τοιοῦτοι, εἰ βούλοιντο χειροτονίας τυχεῖν [illegible] μηδέν [illegible] Ὅσοι [illegible] μετὰ [illegible] [illegible]

Canones Conciliorum cum commentariis. a. 1359. (Reg. gr. 57.)

Subscriptio scribae a. 1282 et notitia de terrae motu a. 1380. (Ottob. gr. 381.)

χε βο ... ηθει :

ψαλτήριον π(ρῶ)τ(ον) ... ψαλμός·

Μακάριος ἄνθρωπος ὅπου δὲν ἐπήγεν εἰς βουλὴν ἀσεβῶν· καὶ εἰς στράταν ἁμαρτωλῶν οὐδὲν ἐστάθην· καὶ εἰς καθίσματα φθορᾶς οὐδὲν ἐκάτζεν· ἀμὴ εἰς τὸν νόμον τοῦ κ(υρί)ου τὸ θέλημάν του· καὶ εἰς τὸν νόμον του νὰ μελετήσῃ ἡμέραν καὶ νύχταν· καὶ νὰ εἶναι ὡσὰν τὸ ξύλον τὸ πεφυτεμένον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ νεροῦ· αὐτὸ τὸν καρπὸν του τὸν μᾶς δώσῃ εἰς τὸν καιρόν του· καὶ τὸ φύλλον του ... ἀπορρέψει· καὶ ὅλα ὅσα κάμει πολλὰ μακρὰ ... βοηθοῦν· ὄχι ἔτζι οἱ ἀσεβεῖς ὄχι ἔτζι· ἀμὴ ὡσὰν κορνιαχτὸς τὸ ποῦ ἐσφυσᾷ ἄνεμος ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἀναστηθοῦν ἀσεβεῖς εἰς κρίσιν· οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ εἰς βουλὴν δικαίων· ὅτι ἠξεύρει κ(ύριο)ς βουλὴν δικαίων· καὶ στράταν τῶν ἀσεβῶν ἐχάθη:

Psalterium neograece. a. 1450. (*Vat. gr. 343.)

[illegible]

Hoc opus ad huius Bibliothecæ Palatinæ usum. Ego Ioannes Honorius à Mallia oppido Hydruntinæ Dioc. ortus, Librorum Græcorum instaurator sic exscribebam.

Año Dñi. M D. XXXVI. Paulo III. Pont. Max.

Theodori Metochitae Miscellanea philosophica et historica. a. 1361. (Vat. gr. 202)

Nili opera. a. 1565. (Ottob. gr. 25.)

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
Ε

Theophrastus saec. IX X (*Urb. gr. 61)

[illegible] ἀπαγγελίην. [illegible] ἐς ὃ καὶ αὐτοὶ παρέστησαν. οὕτω δὴ τὴν λῆμνον ἔσχον ἀθηναῖοί τε καὶ μιλτιάδης· [illegible] τῆς μάχης :~

ΠΟΛΥΜΝΙΑ ζ

Ἐπεὶ δὲ ἡ ἀγγελίη ἀπίκετο περὶ τῆς μάχης τῆς ἐν μαραθῶνι γενομένης παρὰ βασιλέα δαρεῖον τὸν ὑστάσπεος, καὶ πρὶν μεγάλως κεχαραγμένον τοῖσι ἀθηναίοισι διὰ τὴν ἐς σάρδις ἐσβολήν, καὶ δὴ καὶ τότε πολλῷ τε δεινότερα ἐποίεε καὶ μᾶλλον ὅρμητο στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν ἑλλάδα. καὶ αὐτίκα μὲν ἐπηγγέλλετο πέμπων ἀγγέλους κατὰ πόλις ἑτοιμάζειν στρατιήν, πολλῷ πλέω ἐπιτάσσων ἑκάστοισι ἢ πρότερον παρεῖχον, καὶ νέας τε καὶ ἵππους καὶ σῖτον καὶ πλοῖα. τούτων δὲ περιαγγελλομένων ἡ ἀσίη ἐδονέετο ἐπὶ τρία ἔτεα, καταλεγομένων τε τῶν ἀρίστων ὡς ἐπὶ τὴν ἑλλάδα στρατευσομένων καὶ παρασκευαζομένων. τετάρτῳ δὲ ἔτεϊ αἰγύπτιοι ὑπὸ καμβύσεω δουλωθέντες ἀπέστησαν ἀπὸ περσέων. ἐνθαῦτα δὴ καὶ μᾶλλον ὅρμητο καὶ ἐπ᾽ ἀμφοτέρους στρατεύεσθαι. στελλομένου δὲ δαρείου ἐπ᾽ αἴγυπτον καὶ ἀθήνας, τῶν παίδων αὐτοῦ στάσις ἐγένετο μεγάλη περὶ τῆς ἡγεμονίης, ὡς δεῖ μιν ἀποδέξαντα βασιλέα κατὰ τὸν περσέων νόμον οὕτω στρατεύεσθαι. ἦσαν γὰρ δαρείῳ καὶ πρότερον ἢ βασιλεῦσαι γεγονότες τρεῖς παῖδες ἐκ τῆς προτέρης γυναικός, γωβρύεω θυγατρός, καὶ βασιλεύσαντι ἐξ ἀτόσσης τῆς κύρου ἕτεροι τέσσερες· τῶν μὲν δὴ προτέρων ἐπρέσβευε ἀρτοβαζάνης, τῶν δὲ ἐπιγενομένων ξέρξης. ἐόντες δὲ μητρὸς οὐ τῆς αὐτῆς ἐστασίαζον· ὁ μὲν γὰρ ἀρτοβαζάνης κατ᾽ ὅ τι πρεσβύτατός τε εἴη παντὸς τοῦ γόνου καὶ ὅτι νομιζόμενον εἴη πρὸς πάντων ἀνθρώπων τὸν πρεσβύτατον τὴν ἀρχὴν ἔχειν, ξέρξης δὲ ὡς ἀτόσσης τε παῖς εἴη τῆς κύρου θυγατρὸς καὶ ὅτι κῦρος εἴη ὁ κτησάμενος τοῖσι πέρσῃσι τὴν ἐλευθερίην. δαρείου δὲ οὐκ ἀποδεικνυμένου κω γνώμην, ἐτύγχανε κατὰ τὠυτὸ τούτοισι δημάρητος ὁ ἀρίστωνος ἀναβεβηκὼς ἐς σοῦσα, ἐστερημένος τε τῆς ἐν σπάρτῃ βασιληίης καὶ φυγὴν ἐπιβαλὼν ἑωυτῷ ἐκ λακεδαίμονος· [illegible]

Herodotus saec. X (*Vat. gr. 2369)

Dionysius Halicarnassensis saec. X (*Urb. gr. 105)

Xenophon saec. X (*Vat. gr. 1335)

πολυβίου τοῦ ε λόγου

[illegible]

[illegible]

Demetrii Cydonii epistula autographa extremo saeculo XIV scripta (*Vat. gr. 101)

S. Basilii epistula 41 manu Constantini Lascaris scripta a. 1462 (*Vat. gr. 1353)

gii Scholarii epistula autographa ad Constantinum Palaeologum ante annum 1448 scripta (*Vat. gr. 2223)

Aristotelis de insomniis manu Theodori Gazae scriptus ante medium saeculum XV (*Vat. gr. 1334